

தேனுவத்தனப்படவும்.

கசக

ளையக்கிப் பொருள்கொள்வாருமுள். இது தொடர்புயர்ப்புவித்தி ஒன்று மவக்காரம். (கச)

ஆரணத் தவர்ப்பு மலரி வேந்தனும்
பூரணப் பொன்னடி தாழ்த்து போதலாற்
முரணிக் கிரிக்கெலார் தலைமை கொண்டது
காரணம் குறிகொடுங் காட்டு கின்றதே.

இ-ள். ஆரணத்தவர் புகழ் அளரி வேந்தனும் - வேறுபுத்தனாற் றதிக் கப்படுகின்ற குரியனைய இறைவனும்; - பூரணப் பொன் அடி தாழ்த்து போதலால் - நிறைந்த பொன்மயமான அடியிற்றாழ்த்து செல்லுதலால், - தாரணிக் கிரிக்கெலார் தலைமை கொண்டது - பூமியிலுள்ள மலைக்கெல் லார் தான் தலைமையாயிருக்குமியல்பினா; - காரணக் குறிகொடுங் காட்டு கின்றது - (தாழ்த்துபோதலாகிய) காரணத்தின் குறிப்பாலும் காட்டுகின் றது. எ-று.

காரணக்குறி - ஏதக்குறிப்பு. குரியன் அடியிற் றாழ்த்துபோதலால் அதன் உயர்ச்சி காணப்படலின் தலைமைகொண்டது காரணக்குறிகொடுங் காட்டுகின்றது 'என்றார். அடியிற்றாழ்த்தல் அணங்குதலையும் குறித்தது. மலைக்குஅடி - தாழ்வரை. காரணக்குறி என்பதற்குக் காரணப்பெயர் எனப் பொருள்கடறுவாருமுள். அது தெர்ப்பின்று. (கச)

கெழுமிய சந்தியர் தனையும் கீழ்வினாங்
கழுமிய வருவிமார் னாலும் கன்முழைக்
குழுமிய சுருதியுங் கொள்ள வான்மறை
விழுமியர் நிலைமையும் விளைக்கப் பட்டதே.

இ-ள். கெழுமிய சந்தி வந்தனையும் - கொடுமிய மூல்கில்களினது தாழ்வையும் (சந்தியாவந்தனத்தையும்); - கீழ் வினாங் கழுமிய அருவி மூர் னாலும் - கீழேவிழுகின்ற ஒன்றோடொன்றிணைந்த அருவியாகிய பூணாலை யும்; - கல் முறைக் குழுமிய சுருதியும் கொள்ளலால் - மலைமுறைநூற் றடிய (அருவி) ஒலியையும் (கேத ஒலியையும்) கொண்டிருத்தலால்; - மறை விழுமியர் நிலைமையும் விளைக்கப்பட்டது - மறைபாளரது விளைமையையும் செய்த பொருத்திற்று. எ-று.

விளைக்கப்பட்டது என்பதற்கு விளைத்தது எனப் பொருள்கடறிலும் பொருத்தும். சந்தி - மூல்கில். அது தாழ்த்திருத்தல் வந்தனசெய்தல்பொ லிருத்தலின் வந்தனை எனப்பட்டது. "விண்மெந்தனைசெய்தெனத்தாழ் த்தமேனிவத்திலும்" என்றார் பிறரும். இது சிலேடை அங்காரம். (கவி)

கனிப்படு புல்லரிற் கனகந் தானென
வெளிப்படு மேருயின் வெளிது செய்யுமோ

தாளிப்படு பனிபுறஞ் சூழ்த்திப் பொன்மலை
யளிப்படு பெரியரி னமைத்து தோன்றுமே.

இ-ள். களிப்படு புல்வரின் கனகம் தான் என வெளிப்படு மேருவின்-
(தம்மிடத்தொன்றுண்டாயின் அதனை ஏவர்க்குக் காட்டி) மணங்கனிக்கு
ன்ற மேருரைப்போல தான் பொன் என்று வெளிப்பட்டிக் காட்டி
கின்ற மேருரைப்போல (ந் தானும்) வெளித்தறிவைக் காட்டிமோ காட்
டாது),—தாளி படு பனி புறம் சூழ்த்து - (தன்னைப் பிறாறியாமல்) தாளி
பொருந்திய பனி புறத்தே சூழப்பெற்று,—இப் பொன்மலை - இந்த (இம்
யமாயிய) பொன்மலை,—தாளிபடு பெரியரின் அமைத்து தோன்றும் - அன்பு
பொருந்திய பெரியோரைப்போல அமைவுற்றுத் தோன்றும். ஏ-து.

ஞகாரம் - வினாவோடெதிர்மறை. அமைத்துதோற்றல் - வெளிப்ப
டாது தோன்றல். பெரியோரும் தமது மேன்மையை வெளிப்படுத்தாது
தோன்றுவராதலிற் பெரியரினமைத்து தோன்றும் என்றார். (கக)

நீளமா பனிகொடு புதைத்து நீடயன்
காளமா முகிலேட சூழ்த்தும் காக்குவான்
பாளமா பசும்பொனிப் பதலைக் கல்ஸலோ
வாளமா கிரிபுறம் வளைத்து வைத்ததே.

இ-ள். நீடு ஆயன் - மேலான பிரமா,—நீள மா பனிகொடு புதைத்
தும் - கொடிதரப் பெரிய பனியைக்கொண்டு மறைத்தும்,—காளமா முகில்
இடை சூழ்த்தும் - கரிய பெரிய முகிலா விடையே மூடியும்,—காக்குவான் -
(அல்லவாவிலமைபாது இன்னும்) காக்கும்பொருட்டி,—பாளமா பசும்பொன்
இப்பதலைக்கு அல்லவோ - பாளமான பெரிய பசிய பொன்மயமான இம்
மலைக்காகவன்றோ,—வாள மா கிரிபுறம் வளைத்து வைத்தது - சக்கரவாள
கிரியைப் புறத்தே சூழ்வித்து வைத்தது. ஏ-து.

பாணம் - படவம்.

(கஉ)

வாரியல் பனிப்பரப் பசும மன்னனைச்
சூரியன் வெங்கதிர் தொடாது காக்குவான்
சீரிய செயற்பர ராச சேகர
வாரியன் நடம்புகழ் சூழ்த்த தன்னதே.

இ-ள். வார் இயல் பனிப் பரப்பு - (இமயமலைகள்) வடிவழியல்பினை
புடைய பனியின் பரப்பானது சூழ்த்திருத்தல்,—அசல மன்னனைச் சூரி
யன் வெங் கதிர் தொடாது காக்குவான் - அந்த மலைமேலுமே இமயத்
தைச் சூரியனுடைய உலுண்டிரைகள் தீண்டாது காக்கும்படி,—சீரிய செயல்
பரராசசேகர ஆரியன் தடம் புகழ் - சிறந்த செயலையுடைய பரராசசேகர
ஆரிய ஆரியச்சக்கிரவர்த்தியின் பரந்த புகழ்,—சூழ்த்த அன்னது - சூழ்க்
தாற்போன்றது. ஏ-து.

தேனுவத்தனப்படலம்.

கடுக

பரப்புச்சூழ்ந்திருந்தல் அன்னது என முடிக்க. சூழ்ந்திருந்தல் என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. இனி இதற்கு இமயம் பொன்னுதலாலே அதனைச் சூரியன் தன் கிரணங்களாகிய கைகளாலே தொடர்படி என்று பொருள்கூறுவாருமுள். (கக)

மாதேவா முழையில் மா மணிகள் வாய் விட
நீடலாற் பழம்பகை நினைந்த நீள்பனி
மூடலா லெழுகதிர்க் கடவுள் மொய்ம்பின்மே
மேடலா தம்முழை யொதுக்கி பொக்குமே.

இ-ள். மூடி எவராம் முழையில் மா மணிகள் வாய் விடல் நீடல் - அம்மலையின் பக்கங்களிலெல்லாம் முழைஞ்சுகளினுள்ள மாணிக்கங்கள் ஒளியைக் காணுதல். — பழம்பகை நினைந்த நீள் பனி மூடலால் - தொன்று தொட்டுவந்த பகையை நினைத்த மிக்க பனி மூடிக்கொள்ளுதலால், — எழு கதிர்க்கடவுள் - உதிக்கின்ற சூரியன், — மொய்ம்பின் மேல் ஓடலாது - வலிமையோடு மேலாக ஓடிக்கொள்ளமுடியாது. — அ முழை ஒதுக்கி ஒக்கும் - அந்த முழைகளின்கண் மறைந்திருந்தாலொக்கும். எ-து.

ஆல் அகைநிலை. மூடலால் ஓடலாது ஒதுக்கியொக்கும் என முடிக்க. இனி நீடலால் என்பதைப் பகைக்கு விசேடணமாக்கி நீட்டித்துவருதலால் பழம்பகையை நினைந்த நீள்பனி எனப் பொருள்கூறினு மமைபும். இவ்வாறு பொருள்கூறுமிடத்து ஒக்கும் என்பதற்கு விடலை எழுநாயாக்குக. (கச)

அயர்முலைக் கனகிரி மகளிர் அஞ்சன வியர்மதர்
வியர்மதர்க் கண்ணினை விரகின் மேலவர்
மயர்படச் சூர மகளிர் சந்தனத்
துயர்மரப் பொதும்பர்ப்புக் கொளியி யிருப்பரால்.

இ-ள். அயர் முலைக் கிள கிரி மகளிர் அஞ்சன வியர்மதர் இவை கண் விரகின் - அயர்வித்தின்ற முலைப்பாரத்தையுடைய மலையரமகளிரது மைதிட்டிய வியர்வையையுடைய மதர்த்த இரண்டுகண்களின் விரகினால், — மேலவர் மயர்பட - தேவர்கள் மயங்க, — சூரமகளிர் உயர் சந்தனத்து மரப் பொதும்பர் புக்கு ஒளியிருப்பர் - (அவர் படிற்றொழுக்கத்தரோக்கு மாறு) தெய்வமகளிர் உயர்ந்த சந்தனமரச்சோலையிற் புருத்த ஒளித்திருப்பார்கள். எ-து.

இன் ஏதுப்பொருட்டு. விரகு மயக்கத்தை உண்டாக்கும் உபாயம். மலையரமகளிருடைய கட்பார்வையினாலே தங்கையகராகிய தேவர்கள் மயங்குதலுக்கண்ட சூரமகளிர் அவர்கள் புணர்ச்சியைக் கண்டறிதற்குச் சந்தனச் சோலையிலே மறைத்திருப்பார்கள் என்பதாம். சூரமகளிர் தேவம்

கருட

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

பெண்களாதலை, “அரமகவிர் ரூரமகவிர்” என்னும் பித்தகவல்கண்டானறிக. ஒளித்திருப்பர் என்பது விக்காரமாயிற்று. மயர் மயல் என்பதன் போலி. இது தொடர்புபுரட்சித்தெயணி. (௯௫)

வெற்பகத் தணங்கினர் விரைவி னுடிய
பொற்பகப் பந்துகை யகன்று போதர
வற்பகத் தங்கவர் கொழுந ராங்கயற்
தற்பகப் பொதும்பரி னுடிக் காண்பரால்.

இ-ள். வெற்பகத்து அணங்கினர் விரைவின் ஆடிய பொற்பு அகப் பந்து - மலையரமகவிர் விரைவாக (எறிந்து) விளையாடிய அழகைத் தன்னி டுத்தேக்கொண்ட பந்து, —கை அகன்று போதர - கையைவிட்டு விவசிப் போக, —அன்பு அகத்து அங்கவர் கொழுநர் - அன்புபொருந்திய மணத் தையுடைய அவரது காயகர், —ஆங்கு அயல் கற்பகப் பொதும்பரில் ராடிக் காண்பர் - அங்கே பக்கத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையிலே தேடித் கண்டெ டுப்பர்கள். எ-து.

காண்பர் உபாசாரம். இதுவுமேயெனினி.

(௯௬)

இன்னெறிப் பேரெழி வியக்கர் மெல்லியர்
சென்னெறித் தாமரை யடியிற் சேதகம்
புன்னெறிப் பனித்திரள் புக்க புக்கதோர்
கன்னெறிப் பாடெலாம் கலந்து கொள்ளுமே.

இ-ள். இவ் கொறிப் பேர் எழில் இயக்கர் மெல்லியர் செல் கொறித் தாமரை அடியில் சேதகம் - இல்லொழுக்கத்தையுடைய பெரிய அழகைக் கொண்ட இயக்கமகிராறு செல்லுமியல்பையுடைய தாமரைமலர்போலு மடியிலுள்ள செம்பஞ்சுக்குழம்பை, —புல் கொறிப் பனித்திரள் - மெல்லிய வியல்பையுடைய பனிகூட்டம், —புக்க புக்க கங்கொறிப் பாடெலாம் - அவர்கள் புக்க புக்க கங்குழிகளினிடங்களிலெல்லாம், —கலந்து கொள் ளும் - கலந்துகொள்ளும். எ-து.

பனித்திரள் சேதகத்தைக் கலந்துகொள்ளும் என்க. புன்மை - மென்மை. புன்னெறிப்பனித்திரள் என்பதை கொறிப் புல் பனித்திரள் என மாற்றி, கொறியிலுள்ள புல்விற்பொருந்திய பனித்திரள் எனப் பொருள் கோடலுமொன்று. (௯௭)

உம்பரி னோக்குமவ் வராயி னுச்சிதோய்
விம்பவெண் மதிவயின் விளக்கு கவ்வியை
வெம்புலி நோக்குபு வெகுண்டு பாய்தர
வம்புடைப் பொதும்பரின் மறைந்து பாய்க்குமே.

தேனுவல்தனப்படலம்.

கருநா

இ-ன். உம்பரின் தூக்கும் அ வரைவின் உச்சி தேயல் - ஆகாயத்தில் உயர்ந்த அம்மலையினுச்சியிலே படிந்த, - விம்ப வெண் மதிவயின் விளங்கு செவ்வியை - வட்டமாயிய வெள்ளிய சத்திரணிதந்து விளங்கும் மாலை, - வெம் புலி நோக்குபு - கொடிய புலி பார்த்து, - வெருண்டு - கோபித்து, - பாய்தர - பாய்ந்துகொண்டு னுணம்படி, - வம்பு உடைப் பொதும்பரில் மறைந்து பார்க்கும் - நறுமணத்தையுடைய சோலையிலே மறைத்து நின்ற (சுமைமயம்) பார்க்கும். எ-று.

பாய்தர உபசாரம். இது தொடர்புயர்வுகவிதையோடுகொடிய மயக்க வணி. (கஅ)

நோக்கவெண் குவளை குந் நிதண டங்கொடு,
காங்குமென் னுணருநீஇங் கரிந்த கைமலர்
செய்வொண் சம்பகம் பறிக்குந் செவ்வியர்
நீக்குமெல் லெழந்தட மெய்கு நீளுமே.

இ-ன். நோக்கி வுண் குவளை குந்ந - (அங்கணங்களைப்பொத்தமைவை) நோக்கிக் குவளைமலர்களைப் பிடித்தி, - இதழ் நடக்கொடு காக்கும் மென் னுணர் உநீஇங் கரிந்த கைமலர் செங்க - ஆவற்றின் இதழ்கள் நடக்கத் தொடர் காக்கின்ற மெல்லிய தாதுகள் உறப்பெற்றுக் கறுத்த கைமலர் கள் இவக்கும்படி, - னுண் சண்பகம் பறிக்கும் செவ்வியர் - ஒள்ளிய சண்பக மலர்களைப் பறிக்கின்ற சிறுபெண்கள், - நீக்கும்மெல் இழைச் சுடர் எங்கும் நீளும் - கழற்றிய மெல்லிய ஆபரணஒளி எங்கும் பரக்கும். எ-று.

குற்றுக் கரிந்த, உநீஇங் கரிந்த எனத் தனித்தனி முடிக்க. கறுத்த கைமலர் இவக்கும்படி பறிக்குந் செவ்வியர் என்க. சண்பகப்பூக்களைப் பறித்தற்குத் தடையாவிருத்தவின் ஆபரணங்களைக் கழற்றிவைத்தனர் என் பார் பறிக்குந் செவ்வியர் நீக்குமெல்லிழை என்றார். இங்மனமன்றிப் பொருள்கோடல் பொருந்தாது. நோக்கவெண்குவளை எனவும் பாடம். இத ற்கு நோக்கம்பொன்ற வுண்குவளை எனப் பொருள்கூறுக. (கக)

பொன்னிதழ் விரிப்பன கணிகன் பொன்மணி
மின்னிதழ் விழிப்பன பூவை வெள்ளிய
தென்விதழ் தெழிப்பன நாகந் செம்மணி
கொன்னிதழ் குலைப்பன செயலைக் கூடலே.

இ-ன். கணிகள் பொன் இதழ் விரிப்பன - வேங்கைகள் பொன்போ லும் முகையை விரிக்கும், - பூவை பொன் மணி யின் இதழ் அவிழ்ப்பன - காயாமரங்கள் அழுவிய ரீலமணிபோலும் முகையை அவிழ்க்கும், - நாகம் வெள்ளிய தென் இதழ் தெழிப்பன - புன்னைகள் வெள்ளியையொத்த அழ விய முகையை தெழிக்கும் - செயலைக் கூடல் செம்மணிக் கொண் இதழ்

கருசு

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

குலைப்பன - அனேகமரச்சோலைகள் மாணிக்கம்போன்ற பெருமைபொருள்
திய முகையைக் குலைக்கும். எ-து.

இதழ் என்பன ஆகுபெயர். இதில் விரிப்பன முதலிய வினைகளால்
வேண்டை பொன்முடிச்சுக்களை விரித்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும்,
காயா நீலமணிமுடிச்சுக்களை அவிழ்த்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும்,
நாகம் வெள்ளிமுடிச்சுக்களை கொழுச்செய்து வைத்திருக்கின்றன என்ப
தும், அசோகு மாணிக்கமுடிச்சுக்களைக் குலைத்துவைத்திருக்கின்றன என்
பதிக் தொழித்தல் காண்க. இது பின்வருநிலை என்னுமவகாரம். (ஈ0)

வெருப்பிடித் தூறுநு வண்ண மிக்கவா
னுருப்பிடித் தயல்செலா வெருவன் பார்வையை
ளிருப்பிடித் ததனிடை விடாது வெற்பிடைத்
திருப்பிடித் தொருகணஞ் சிறைசெய் திட்டதே.

இ-ள். வெருப்பிடித்து ஊறு உருவண்ணம் மிக்க ஆன் உருப்பிடி
த்து - அச்சமுற்று இடைபூதடையாதபடி மிக்க தேனுவின் ஈழவமொன்
றையேபற்றி, - அயல் செலா ஒருவன் பார்வையை - வேருவன்நிற் செல்
வாத நிலைபுண்டைய பார்வையை, - இ வெற்பிடைத் திரு - இத்த இமய
மலைபிணங்கு, - லிருப்பு இடித்து அதனிடை விடாது பிடித்து - லிருப்பைப்
கெடுத்து அதன்மேற் செல்லவிடாமற் பிடித்து, - ஒருகணம் சிறைசெய்
திட்டது - ஒருகணம்பொழுதிற்குத் தடுத்தது. எ-து.

தேற்றேகாரம் விளரத்தாற்றெடுக்கது. திரு சிறைசெய்திட்டது
என்க. (எ6)

ஆயபோ த்திர்திரைக் கங்கை யாற்றயன்
மேயதூ யினம்புத லதனை மெல்லவே
நேயமே பெரிதெழக் கறித்து கெஞ்சறப்
போயதேசர் பொறையகற் புழையி னென்பவே.

இ-ள். ஆய போது - அப்போது, - அதிர் திரைக் கங்கை ஆறு அயல்
மேய தூய இனம் புதலதனை - அதிருகின்ற திரையிணையுடைய கங்கையா
ற்றினையவிழைபொருந்திய கத்தமாவிய இனம்புதலை, - நேயம் பெரிது எழ
மெல்லக் கறித்து - அன்பு மிகவும் எழுதலால் மெல்லக் கடித்துக்கொ
ண்டே, - ஓர் பொறையகல் புழையில் கெஞ்சறப் போயது - ஒரு துறுகல்
புழையுடைய முழைஞ்சின்கண்ணே விரும்பிச் சென்றது. எ-து.

அது பருதிப்பொருள் விருதி. அப்பொழுது என்றது தலைப்பார்வை
யைத் திருப்பிடித்துச் சிறைசெய்தபொழுது என்றபடி. (எஉ)

மதக்கரி மத்தகம் வகிர்ந்து மாறநு
திதக்கதிர் நித்தில மெடுக்கும் காலஞ்சிர்க்

சுதந்தவிச் சீயமொன் றெழுந்து கன்றிய
விதக்கதி யொடுமதன் மெய்யிற் பாய்ந்ததே.

இ-ள். மதக் கரி மத்தகம் விரிந்தும் மாறு அருது இதக் கதிர் நித்தி
லம் எடுக்கும் - மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகத்தைப் பிளந்தும் பகை
நீங்காது இளிய ஒளியையுடைய முத்துக்களை எடுக்கின்றது, — வான் உவிர்த்
சுதக் கவிச் சீயம் ஒன்று எழுந்து - கூரிய நகத்தையும் வலிய முழக்கத்தையு
முடைய சிங்கம் ஒன்று எழும்பி, — கன்றிய விதக் கதியொடும் - கோபித்த
விதம்பொருந்திய கதியொடும் — அதன் மெய்யிற் பாய்ந்தது - அக்காமதேனு
வினுடைய மேனியிலே பாய்ந்தது. ஏ-று.

எடுக்கும் சீயம் என் முடிக்க. மத்தகத்தைப் பிளந்து நித்திலத்தை
எடுக்கத்தக்க கூரிய நகங்களுையுடையதென்பார் வானுவிர்.....சீயமொன்
ருர். மத்தகம் - யானையின் தலைக்கட்டிடைத்தவொருறுப்பு. (எஃ)

கட்புலம் பிரிதுறு காவ லான்றெனிக்
குட்புருர் துளத்திடை புருமி னென்றிடப்
பெட்புறு முட்டினிற் பிரிதல் போலுயிர்
கொட்புறு படரினா குளறி வீழ்த்தே.

இ-ள். கட்புலம் பிரிது உறு காவலான் செலிக்கு உள் புருந்து - தன்
கட்புலமானது பிரிதிலேசென்ற அரணுடைய செலிவழியாக உள்ளே
புருந்து, — துளத்திடை உருமின் ஒன்றிட - மனத்தின்கண் இடிபோலப்
போய்ப் பொருந்தும்படி, — உயிர் பெட்பு உறும் உடலினிற் பிரிதல்போல் -
உயிரானது விரும்பப்படுகின்ற உடம்பினின்றும் பிரிதற்கட்கழற்செய்வது, —
கொட்பு உறு படரின் - சுழலுகின்ற வருத்தத்தோடும், — கா குளறி வீழ்
த்தது - காக்குளறி வீழ்த்தது.

பிரிது விளைப்பெயர்; இமயமலை. படரின் ஆ குளறி வீழ்த்தது எனக்
கண்ணழிப்பினு மமையும். (எஃ)

துடிக்குமா நிலைகொடு கடர்க்க னோக்கமு
னிடக்குமா கிலையொடு மிடங்கை முன்செல
வடிக்குமா கிலைதெரி வலங்கை வான்கலை
பிடிக்குமா வாகுமேற் பின்சென் றிட்டதே.

இ-ள். துடிக்கும் மா நிலைகொடு - (அதன் குளறுதல்க்கேட்ட சமைய
த்திற்றிலீபன்) பதறுகின்ற பெரிய தன்மையைக்கொண்டு, — கடர்க்கண்
கோக்கமுன் - ஒளிபொருந்திய கண்ணிலே பார்க்கமுன், — இடங்கை இடி
க்கும் மா கிலையொடும் முன்செல - இடக்கையானது ஒலிக்கின்ற பெரிய
விலாவோடும் முன்னேசெல்ல, — வடிக்கும் மா கிலை தெரி வலங்கை - தெளி
த்த பெரிய தணுக்கத்தை ஆராய்ந்த வலக்கையானது, — வான் கலை

கடுகி

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

பிடிக்குமா - பெரிய கணையைப் பற்றும்பொருட்டி, - வாருமேல் பின் சென்றிட்டது - தோனின்மேலாகப் பிற்பக்கத்திற் சென்றது. ஏ-று.

நோக்கமுன் என்பது விரைவுதோன்ற நின்றது. கையின்பயிற்சென்ற, கையாராய்தலாகிய அரசன்செழுநிலை அதன்மேலேற்றிக் கூறினார். பின் - முதுகு. (எடு)

வெற்றிசெய் தனுலொடும் வினைந்து வீடுமுடி
மெற்றக முன்புகுந் திடங்கை யென்செயும்
பொற்றெழுநிற் தாணிவாய்ப் பசுழிப் புங்கமேற்
பற்றிய வந்தாம் பந்த மாயதே.

இ-ள், வெற்றிசெய் தனுலொடும் வீடுமுடி விரைந்து எல் தக முன்புகுந்து இடங்கை என் செய்யும் - வெற்றியைத்தருகின்ற வில்லோடும் பெருமித்தோடும் விரைந்து விளக்கம்பொருத்த முன்னேபுகுந்து இடங்கையாது செய்யும், - பொன் தொழில் தாணி வாய்ப் பசுழிப் புங்கமேற் பற்றிய அக்கடம் - (பின்னேசென்று) பொன்னாலாகிய தொழிலமைந்த அம் பின் குதையிப்பற்றிய அவ்வலதுகரமானது, - பந்தமாயது - பந்தமுற்றது. ஏ-று.

பந்தம் - அம்பிற்பற்றியபடியே அசையுதுறித்தல். பெருமிதம் சிறு கத்தை எய்து கொல்லுவேனென்ற பெருமிதம்; முநலிக்குணம் சின்னமே வேற்றிக் கூடப்பட்டது. இனி அழகு எனப் பொருள்கொண்டு வலங்கை களை சோத்தற்கேற்ப விற்பிடிக்குமழகு எனினுமாம். என் என்பது பயனின்மைகுறித்து கின்றது. “கற்றதஞ்ஞலாயபயனென்?” என்புழிப் போவ, மேற்செய்யுளை அணுகித்து முன்புகுந்து என்றார். (எசு)

செருப்பட வின்மையிற் திருகித் தன்னையே
யருப்பட வெழுந்தெழுந் தகத்து வெஞ்சின
செருப்பட வின்றன விரும்பத் தந்நிலை
யுருப்பட வெழுதிய வேவ மொத்ததோ.

இ-ள், செருப் படல் இன்மையின் தன்னையே திருகி - (தலீபன்) பேருண்டாதலின்மையினுந் தன்னோடே முறடி, - கொம் சின செருப்பு அருப்பட அசத்து எழுத்து எழுத்து அட - கொடிய கோபாக்கினியானது வெளிதோன்றாமல் உள்ளே எழுந்தெழுந்து வருத்த, - திருமித்து அ நிலை உருப் பட எழுதிய ஸவம் ஒத்து நின்றனன் - (மனத்தில் இவ்வாறு எழுத வேண்டுமென்று) சிவமித்து (அவன் நின்ற) அந்நிலையான ஒரு உருவமமை யும்படி எழுதிய சித்திரத்தை ஒத்து நின்றான். ஏ-று.

நிலை இயல்பு; என்றது இடக்கை வில்லோடு முன்சென்றபடியும், வலக்கை பின்சென்று குதையைப்பற்றிப் பந்தமுற்றபடியுமாகிய அவ்வியல்பை.

தேனுவத்தனப்படலம்.

கடுஎ

எழுதகல் ஈண்டுத் தொழினுதச்செய்தல் என்னும் பொருள்பட நின்றது.
அச்சில் உருப்பட எழுதிய துவம் என்பதற்கு அங்கிடத்தே (அங்காளான)
உருவமமையும்படி எழுதிவைத்த துவம் எனினுமாம். (எஎ)

முற்பகற் கடளுக மொய்ப்ப ஸூரிய
பிழ்பதங் கருவிவென் பிடிப்ப வான்மிசைப்
பொற்பொடு மாறற்ப் பொலிந்த கோளரி
சொற்பயன் வரவெதிர் சொல்லன் மேயதே.

இ-ன். முன் பதம் கடளுக மொய்ப்ப - முன்காலானது விசாலமா
கிய முகத்திலே கெருங்கிப் பற்றவும். - ஸூரிய பின்பதம் கறுவி வென் பிடி
ப்ப - வலிய பின்காலானது கறுவுதலுற்று முதுகைப் பிடிக்கவும். - ஆன்
மிசை பொற்பொடு மாறு அறப் பொலிந்த கோளரி - தேனுவலின்மீது அழு
கோடு தணர்கு எதிரின் நிப்பொலிந்த சிங்கமானது. - சொல் பயன் வர
எதிர் சொல்லல் மேயது - தான்குதுஞ் சொற்கள் பொருட்சிறப்பமையும்
படி (இலிபணுக்கு) எதிரே சொல்லத் தொடங்கிற்று. எ-று.

ஒடி உருபை ஆணுருபின் பொருளாக்கிண மமைபும். சொற்பயன்னை
என்பதற்கு சொல்லிற் பயனுண்டாக எனினுமாம். (எஅ)

தெவ்வடி கிலையினைத் திருடி யூன்றினை
வவ்வொன் பகழியின் வலக்கை நீட்டினை
வெவ்விய நின்வலி சிறல்கி டாதுபோய்
பெவ்வயி னிகழ்ந்ததை யாரை யேற்றதே.

இ-ன். தெவ் அடி கிலையினைத் திருடி யூன்றினை - பகைவரைக் கொல்
வதற்குக் காரணமாகிய வில்லை (என்டெருடி) மாறுபட்டு ஊன்றினாய். -
வவ்வொன் பகழியின் வலக்கை நீட்டினை - எடுக்கும்படி பெரிய அம்பின்
கண் வலக்கையை நீட்டினாய். - வெவ்விய நின்வலி விரல் விடாதுபோய்
எவயின் நிகழ்ந்தது - கொடிய உனதுவலியானது வீரத்தை நீங்காதுவென்று
எவ்விடத்து கடைபெற்றது. - யாரை ஏற்றது - யாரை எதிர்த்தது. எ-று.

உவ்வலி முன்புறத்துச் சிலையிலும் கடைபெறவில்லை, பின்புறத்து அம்
பிலும் நிகழவில்லை என்பார் எவ்வயின் நிகழ்ந்ததை என்றும், தன்னை
எதிர்க்கமாட்டாதுபோயிற்று என்பது பேரதர யாரையேற்றது என்றும்
இகழ்ந்து கூறிற்று என்க. (எக)

எவ்வதின் குவினு மெமது மேனிடர்
செய்வதின் றுறுவலி வென்றித் தேகலோர்
தெய்வதம் பொரிணூர் டிறவெற் சொந்தர
கொய்வதன் மேனியே நோக்கி நிற்குமே.

இ-ன். எய்வது இன்று ஆவிலும் - எய்தற்றெழில் இப்பொழுது (உனக்குத்) கைகடங்கியினும், - எமதுமேல் இடர் செய்வது இன்று - (அவ்வம்பு) எம்மிது (வந்து) யாதொரு தன்பமுந் செய்யமாட்டாது, - உறுவலி வென்றித் தேக நர் தெய்வதம் பொரினும். - மிக்க வலியையும் வென்றியையுமுடைய தேகத்தினைக்கொண்ட ஒரு தெய்வந்தான் வந்து என்னோடு பொருதாலும், - நீ திறன் என் சேர்ந்த நொய்வு அதன் மேலியை நோக்கிநிற்கும் - அதனது மிக்க வலி என்னை அடைய மெலிவு அதன் தேகத்தை அடையும். எ-று.

கோக்கி நீற்கும் எனவே அடையும் என்பது தர்பரியமாயிற்று. முன் பலரை வென்ற வலியுடைத்தாயினும் என்பார் உறுவலிவென்றித்தேகம் என்றார். வலியாவடைத்தவென்றி எனினுமாம். (அ)

மேக்குயர் பாதவம் வேரினோடிற்றத்
தாக்குகாற் பெருவலி சையத் தாகுமோ
காக்குமில் வானின்மேற் கரந்த சிந்தையை
நீக்குதி பெயருதி நெறியி னீக்கியே.

இ-ன். மேக்கு உயர் பாதவம் வேரினோடு இறத் தாக்கு காற் பெருவலி சையத்து ஆகுமோ - மேலே உயர்ந்த மரத்தை முதலோடுக் கெடும்படி தாக்குவன்ற காற்றினது பெரிய வலிமை மலைக்கட் சென்றெய்துமோ? (எய்தாது ஆதலால்), - காக்கும் இ ஆனின்மேல் கரந்த சிந்தையை நீக்குதி நெறியின் நீங்கிப் பெயருதி - சிந்தைத் காக்கப்படுகின்ற இப்பசுவின்மீது பதிந்து மறைந்த நினைவை நீக்கி நின்றவனொழுக்கத்தினின்றும் நீங்கிப் பெயர்ந்து (நின்றார்க்குப்) போகுதி. எ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை. சிந்தை ஆகுபெயர். காற்றின்வலி மரத்திலுன்றி மலையிற் செல்லாமைபோல உன்வலி மெலியாசிடத்தன்றி வலியேனாகிய என்மாட்டுச் செல்லாது என்பதுதோன்ற நின்றமையின் முன்னிரண்டடியும் பிறிதுமொழிதவென்னுமலங்காரம். (அக)

செய்யன நெறியுளாய் தெரிக்கி னென்னை நீ
வெய்பவன் கொடுத்தொழில் விலங்கென் றெண்ணலை
கொய்யன புன்னொழி னூற்கி லாதெறித்
துய்யன கணத்தினிற் றென்றி னேனரோ.

இ-ன். செய்யன நெறியுளாய் - செம்மையான தெறிபொருத்திய அரசனே! - என்னைத் தெரிக்கின் - என்னை உனக்குத் தெரிவிக்கின், - வெய்பவன் கொடுத் தொழில் விலங்கு என்று எண்ணலை - நீ என்னை வெவ்விவ வலிய கொடுத்தொழிலையுடைய விலங்கு என்று சினையாதே, - கொய்யன புன் தொழில் தூற்றுவா - ஆற்பமாகிய இழிதொழிலைச் செய்யாத, - தெறி துய்யன - ஒழுக்கத்தாத் தூய்மையான, - கணத்தினில் தோன்றினேன் - பூசுகளுள்ளே பிறத்தும்னேனென்றெண்ணுக. எ-று.

தேனுவந்தனப்படலம்.

கருக.

செய்யன கொறி - கோடாகொறி, கொடுக்கொழிவே இழிந்ததென்றெண்ணுதல் கவ்வொழுக்கமுடையார்க்கண்ணதாசலின் செய்யன கொறியுளாய் என்றும், இப்பகவைக் கோறவாகிய கொடுக்கொழிவே இயற்றாதலால் விலக்கென்றெண்ணற்க என்பது தோன்றப் புன்ருெழினுந்கொ..... கணத்தினிற்றோன்றினெனென்றும் கூறிற்று. என்னை என்பது சிங்க கோக்குப்போலத் தரப்பிசையாய் நின்றது. என்று என்னுை என்பன அவாய்க்விையானே கருவிக்கப்பட்டன. (அஉ)

அலைப்படு கருணைபென் னுணை யேவட
கலைப்படு பொருளெலா முணர்ந்து காஞ்சன
மலைப்படு சிலையினுன் வழங்கு பேரரு
ணிலைப்படு குரிகில்பேர் கிரும்பு னென்பவே.

இ-ள். அலைப்படு கருணை என் தாளை - கடல்போன்ற கருணையையுடைய எந்தக்கையானவன், - வடகலைப்படு பொருளெலாம் உணர்ந்து - வடதூலியேயுள்ள பொருள்களெல்லாகுத்தையும் கற்றுணர்ந்து. - காஞ்சன மலை படு சிலையினுன் வழங்கு பேரருள் நிலைப்படு குரிகில் - மகாமேரு மலையாகப் பொருந்திய வில்லையுடைய சிவபிரான்கொடுத்த பேரருளினே நிலைத்த நிலைவன், - பேர் கிரும்பன் என்ப - அவர்பேர் கிரும்பன் என்பர், எ-று.

அலை-ஆருபெயர். உணர்ந்து நிலைப்படுகுரிகில் என இவையும். என்பவன்ருன்; பெரியோர் பெயர் கூறலாகாமே கருதி. (அங)

திருத்துவெண் புகழுல கெக்குஞ் சேன்பட
விருத்தாகும் போதா னென்னும் பேரினென்
மருத்துவன் முதலினோர் வணங்கு மன்றுறை
நிருத்தன தேவலே நிலைமை யின்னதே.

இ-ள். திருத்த வெண் புகழ் உலகு எங்கும் சேன்பட இருத்த கும் போதான் என்னும் பேரினென் - திருத்தமாகிய வெள்ளிய புகழை உலக மெங்கும் பாக்கும்படிவைத்த கும்போதானென்னும் பெயரைவுடையேன், - மருத்துவன் முதலினோர் வணங்கும் மன்று உறை நிருத்தனது ஏவல் - இத்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் வணங்குகின்ற கணகையித்பொருந்திய நடராசமூர்த்தியின் ஏவலானன், - நிலைமை இன்னது - எனது நிலைமை இத்தன்மைத்து. எ-று.

திருத்த வலித்தல்யகாரம். நிருத்தனுடைய ஏவலாலேயே இத்திலையானது என்று காண்கையடிக்குப் பொருள்கூறதல் சிறப்பின்று. ஏகாரம் கருள் முன்னையது பிரிக்கி; பின்னையது அகாரநிலை. (அச)

வொவ்வுரு வாகிய வேழக் கன்றியு
நொவ்வுரு வாகுமெல் லுயிர்க்கு நொய்துணம்

வவ்வுரு வழித்திமீம் வலிய சிங்கமா
மிவ்வுரு வெடுத்தமை மியம்பக் கேட்டியால்.

இ-ள். செம் உரு ஆவிய வேழக்கு அன்றியும் - (கண்டார் அஞ்சும்) கொடிய வடிவத்தையுடைய யானைக்கேயல்லாமலும், —சொர உரு ஆகும் எ உயிர்க்கும் - துன்பத்தைத்தரும் வடிவத்தையுடைய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும், —சொய்து உனம் வவ்வு உரு அழித்திடும் வலிய சிங்கமாம் இ உரு எயித்தமை இயம்பக் கேட்டி - விரலில் மனத்தைக் கவருகின்ற அச்சத்தைக்கொடுக்கின்ற வலிய சிங்கமாகிய இத்த வடிவை எடுத்தவாற் றையும் (யான்) சொல்லக் கேட்டுதி. எ-து.

வேழக்கு என்புழி அத்தும் இன்னுயாகிய சாரியைகள் விகாரத்தாற் றெக்கன. சொல்லுருவாகுமெவ்வுயிரும் என்றது புலி முதலியவற்றை.

உரியவா மகவினின் முண்டத் துற்றகண்
கெயிமினா னெடொறு மெண்ணப் பட்டது
கரியவா நாயின்றன தருவின் காட்சிய
தரியப்பன் முகன்றரு தருவி னுன்றது.

இ-ள். முண்டத்து உற்ற கண் எரியினான் உரிய ஆம் மகவினின் காதொறும் எண்ணப் பட்டது - செற்றியித்பொருத்திய அகவினிக்கண்ணை யுடையதாகிய சிவபிரானால் தமக்குரிய மகவைப்போல எப்பொழுதும் நிரை க்கப்பட்டது, —கரிய மால் துயின்றன தருவின் காட்சியது - (அதுவுமண் றிக்) கரிய வடிவத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி நித்திரைசெய்கின்ற ஆல மரம்போலும் தோற்றத்தையுடையது, —அரிய காண்முகன் தரு தருவின் ஆன்றது - அரியதான பிரமாவினத் தாப்பிட்ட கற்பகதருவினு மகன்று ன்ளது. எ-து.

வருஞ்சொய்யுரு மிதுவு மொருதொடர். கண்ணெரியினான் என்பதை எரிக்கண்ணினான் என விருதிபிரித்துக் கூட்டுக. மக - குமரன். (அக)

மகவிக்கவி னுமையவள் கொங்கை மாமய
வணிக்ருடத் தமுதமே யருத்த வார்த்தது
கணிப்பருந் தேவராத் காண்டற் கொத்தது
தணிப்பில்லீ ருடையதித் தேவ தாருவே.

இ-ள். மணிக் கவின் உமையவள் கொங்கை மாமய அணித் குடத்து அமுதம் அருத்த ஆர்ந்தது - மாகதமணிபோலும் அழகையுடைய உமாதேவி யார் தனது முலையினது பெரிய மயமாய்வு குடத்தினாலே நிரைபூட்ட உண்டு வளர்ந்தது, —கணிப்பு அரும் தேவரால் காண்டற்கு ஒத்தது - அங் கில்லாத தேவர்களால் கன்குமதித்து கோக்குதற்கேற்றது, —தணிப்பு இல் லீர் உடையது - குறையில்லாத செம்பையுடையது, —இத் தேவதாரு - இத் தேவதாருவிருக்கம். எ-து.

தேனுவத்தனப்படவும்.

ககக

முடியாகிய குடத்தாலே பாலை ஊட்ட உண்டது எனவு மொருபொருள்தோன்ற நீந்தது. இப்பொருட்டு அமுதம் பால், சீர் என்றது அதன் சோம்ப, பொன்னிறம், பரிமளம் முதலியவற்றை. (அ) (அ)

புன்னொழிற் புலியொடு பொருத போர்மதக்
குன்றுரிஞ் சரீனினு வடுவிற் கூடலாற்
கன்றினன் கண்ணுதற் கடவுள் பாக்கேம
யொன்றியெய் வுலகமு முதவுய் கண்ணியே.

இ-ள். இது - (இவ்வாறான அருமை பெருமைகளைப்புகைய) இந்தத் தேவதாருவானது, — புன் தொழில் புலியொடு பொருத போர் மதக்குன்று உரிஞ்சலின் - (கொலையாகிய) இழிதொழிலையுடைய புலியொடு செய்த போரையுடைய யானை உரிஞ்சலினாலே, — வடுவில் கூடலால் - வடுவோடு பொருத்திற்று; அதனால், — கண்ணுதற் கடவுள் பாகம் ஒன்றி எவ்வுலகமும் உதவும் கன்னி - சிவபெருமானுடைய ஒரு கூற்றிலேயொருத்தி எல்லா வுலகத்தையும் சுன்ற உமாதேவியார், — கன்றினன் - வருத்தமுற்றார். எ-று.

கூடலாற் கன்றினன் என இயையும். உம்மைமுற்று. (அ) (அ)

எம்பரம் பொருளுமை யின்ன னீர்குவான்
கும்பவன் வயினவென் றென்னைக் கூவுரு
வும்பல்லெம் பகையதா வருக்கொ னீயென
கம்பன்முன் சிங்கமாய் நடந்திட் டேனரோ.

இ-ள். எம் பரம் பொருள் - எம்முடைய பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான், — உமை இன்னல் நீக்குவான் - உமாதேவியாருடைய (அத்) தன் பத்தை நீக்கும்படி, — வன் கும்ப வரின் என்று என்னைக் கூவுரு - வலிய கும்போதரனே என்று என்னை அழைத்து, — நீ உம்பல் வெம்பகையதாய் உருக்கொள் என - நீ சிங்கமாக வடிவுகொள்ளுதி என்று கூற, — கம்பன் முன் சிங்கமாய் நடந்திட்டேன் - நான் அவர்முன்னே அதன்வடிவமாய்ச் சென்றேன். எ-று.

கன்மை வயிற்றிந்தடை. நீக்குவான் கூவுரு என இயையும். பரம் - கிரேட்டமானது. (அ) (அ)

அவ்வயி னிதனை நீ யடைந்து காவென
வெய்வயி னுணவென வேண்ட நிற்கெதிர்
கவ்வயி னுயிரெலா மென்னக் கைதொழா
விவ்வயின் காவென வெண்ணில் தாலமே.

இ-ள். அ வயின் இதனை நீ அடைந்து கா என - அவ்விடத்தே இத் தேவதாருவையடைந்து நீ காக்குதியென்று (சிவயிரானென்னேரேக்கி)

ஆஞ்ஞாபீக (அதிகேட்ட யான்),—எ உயின் உணவு என - (எனக்கு) எவ்விடத்தில் உணவு (கிடைக்கும்) என்று வினாவு,—நிற்கு எதிர் கண்ணாயின் உயிரெவரம் என்ன - (அதற்கு அகர்) உணக்கு எதிர்ப்படுகின்ற கொள்ளகையையுடைய உயிர்களைவ்வரம் (உணவாகும்) என்று கூற,--கைதொழா - (என்றென்று) கைகூப்பி வணங்கி, — எண்ணில் காலம் - அளவில்வாத காலமாக, — இ வயின் கைகளைன் - இங்கே (உணவுக்கு யாதாரினு மொரு பிராணியும் வாராதோ என்று) இருந்தேன். எ-று.

தேவதாரு சிங்கத்தின்முன்னேகிற்றலின் இது எனச் சுட்டிக்கூறிற்று.

மன்றுகர ணுடன்மொழி வழங்கு மன்றுதொடர்
யுன்றுகா றும்பெரும் பசியி நெய்தினே
வென்றுகா வதமுரி ருளுவிக் கானிறு
நன்றுகா விதியினர் நடத்த வந்ததே.

இ-ள். ஒன்று கரவதம் உயிர் உரு இக்கான் - ஒருகாததூரம்வரையில் உயிர்கள் (எனக்கஞ்சி) வராத இக்காட்டிலே,--மன்று கரன் நடன் மொழி வழங்கும் அன்றுதொட்டி இன்றுகா றும் - கனகசபையிலே காணப்படும் திரு நடனத்தையுடையவாகிய சிவபிரான் சொன்ன அத்ததாராட்டொடங்கி இன்றுவரைக்கும் (இதனைக் காவல்செய்துகொண்டு),--பெரும் பசியின் வய்தினேன் - பெரும்பசியோடிருந்தேன்,--இது நன்று உகா விதியினர் நடத்த வந்தது - இப்பசுவானது கண்மையை நீக்கி விதிசெய்தத (எனக்கு உணவாக) வந்தகப்பட்டது. எ-று.

காணல் செய்தலுமாம். உகா என்பதனை இறுதிதொக்க பெயரெச்சமாகி, சிங்கத் தன்னுழைப் புகழ்த்துரைத்ததாகக் கொடலுமாம். (கக)

இமகெடுங் கதிரொ ளு மமுத மின்புறத்
தமநடந் தயிலவெத் தினமுஞ் சாருமோ
கமனடும் பதத்தினு னனின்ற வாய்மையும்
சமனாயில் வானுயிர்த் தலையி னின்றவே.

இ-ள். இமகெடுங்கதிரொ ளும் அமுதம் - சந்திரனாகிய அமுதம்,--தமம் நடந்து இன்பு உற அயில - இராருசென்று இன்பம் மிகும்படி உண்ணுதற்கு,--எத்தினமும் சாருமோ - எப்பொழுதும் கிடைக்குமோ (கிடைப்பது என்றபடி),--கமன் அடும் பதத்தினு னனின்ற வாய்மையும் - இயமனை (உடைத்துக்) கொன்ற பாதத்தினையுடைய சிவபெருமான் கூறிய வார்த்தையும்,--சமனும் இ ஆன் உயிர்த்தலையில் நின்ற - இயமனும் இப்பசுவின் உயிரிடத்திலே நின்றன. எ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை. வாய்மை எதிர்ப்பட்ட உயிர் உனக்கு உணவு என்றது. இப்பசுவாகிய உணவு பசியோடிருந்த எனக்கு எப்பொழுதும்

தேனுவத்தனப்படலம்.

ககக

கிடையாது என்பதுதான் தன் தனையின் முன்னோய இரண்டையும்
பிற்றுமொழிதலென்னு மலங்காரம். வாய்மை சமன் என்னுமிருநிலைச்
சொல்லாக் கலத்தெண்ணப்பட்ட இழிவினும் அஃநிலைமுடிபெற்றன.
“பலவரினானு மென்னுத்தினை விரவுப்பெய ரஃநிலைமுடிபின் சொல்லுநன்
கே” என்பது குத்திம். (கஉ.)

உருப்பமீக் கொண்டிட வுதரத் தூறுசெய்
கெருப்பையிங் கிதன்புலா னீரி னுன்மிரும்
விருப்புற வயித்தலை யன்றி வேறினென்
திருப்பதி கருத்தினைத் தெளியுஞ் சிந்தையாய்.

இ-ள். உருப்பம் மீக்கொண்டிட உதரத்து ஊறுசெய் கெருப்பை -
வெப்பம் மேற்பட வாயிற்றிலேயிருந்து வருத்துகின்ற கெருப்பை,—இங்
கிதன் புலாநீரினும்—இதனுடைய புலாநீரினுவே.—மிரும் விருப்பு உற
அவித்தலே அன்றி - மிக்க விருப்பம்பொருத்தத் தணித்தலேயன்றி,—வேறு
இவென் - வேறு கருத்துடைபெனவ்வேன்; ஆகலால்,—தெனியும் சிந்தை
யாய் - ஆராய்ந்துணரவல்ல மனத்தையுடையாய்,—கருத்தினைத் திருப்பதி -
(ஆனின்மீதுவைத்த தின்) கருத்தை (இனித்) திருப்பதி. எ-று.

உதரத்துறுசெய்கெருப்பு - உதரத்தினி, கெருப்பைத் தணிப்பது நீரா
தலின் புலாநீரினும் என்றார். புலாநீர் - இரத்தம். ஊறு - உபசாரம்.
செய்யத்தக்கது இது செய்யத்தக்கது இது என்று ஆராய்ந்துணரவல்ல
மனமுடையாய் என்பது போதரத் தெளியுஞ்சிந்தையாய் என்றும், அக்கா
ருக சிந்தையையுடைய நீ வான் இதுகாறும் உறியவற்றும் பகலை உண்
னுதலாகிய இது செய்யத்தக்கது என்பதை நன்கு உணர்க்திருப்பாய் ஆத
லால் இதன்மீதுவைத்த உன்மனத்தைத் திருப்பதி என்பதுபோதரத் திருப்
புகெருத்தினை என்றும் கூறிற்று. (கக.)

காப்புள படைவினாற் காப்ப தரம்பொருள்
காப்பவன் முயலவுங் கைய கன்றதேற்
காப்பற் மதுசகக் கரிய தாகவே
காப்பவன் புகழ்நீளக் கலைவ தில்லைவ.

இ-ள். காப்பு உள் படையினும் காப்பது ஆம் பொருள் - காத்தலையு
டைய படையினாற் காக்கப்படுவதாகிய பொருள்,—காப்பவன் முயலவுங்
கையகன்றதேற் - காப்போன் முயலாநிற்கவும் (அம்முயற்சி பயனின்மை
யாம்வகை) கைடைந்ததேவாயின்,—காப்பு அதும் அது - காக்கமுடியாத
அது,—சகக் கரியதாக - உலகஞ் சான்றாக,—காப்பவன் புகழ்நீளக் கலைவது
இவ்வை - அனன் புகழைக் கெடுத்தவிவ்வை. எ-று.

உம்மை நிறப்பு. முயற்சின்மை பற்றியவ்வது பயனெய்தாமைப்பற்றி
உலகம் பழியாதென்னுந் கருத்தரத் சகக்கரியதாகவே எனக் கூறிற்று.

“பொறியின்மையார்க்கும்பழியன் நதிகறித்—தான்லினையின்மையழி” என்
ருர் பிறரும். (கச)

ஆதலா னின்பெரு வலியு மாற்றலிற்
பேதியா காப்பினிற் பிழையு மில்லையால்
வாதிபா மனத்தினை வருத்தி டாதுணர்
நீதியாய் சேரென வரைந்து நின்றிதே.

இ-ள், ஆதலால் - ஆதலினால்,--நின் பெருவலியும் - உன்னுடைய பெ
ரிய வலிமையும்,--ஆற்றலில் பேதியா - செய்கையினுற் பேதமடையாது,--
காப்பினிற் பிழையும் இல்லை - உன்னுடைய காவலின்கண்ணுங் குற்றமி
ல்லை,--வாதிபா மனத்தினை வருத்தி டாது - வாத்தஞ்செய்து மனத்தைவருத்
தாமல்,--உணர் நீதியாய் சேது என அரைந்து நின்றது - அறித்த நீதியை
யுடையாய் செவ்வது என்று சொல்லி நின்றது. எ-து.

ஆல் அசைநிலை, உம்மைகளுள் முன்னையது சிறப்பு; பின்னையது
எச்சம். உணர்நீதியாய் என்பது “சுழிந்தபற்றுடை” என்பதுபோல நின்
றது. உணர் என்பதை முற்றாக்கிப் பொருள்கோடலுமொன்று. (கடு)

வேறு.

அனைய சொற்றிறங் கேட்டுள வற்புத வரசு
னினையு மிரக்கினுட காந்துவின் நியாவையு மியற்று
முனைவ னிற்றரு செயலிதென் றுணர்ந்தபின் முன்னே
தனைவ ருத்திய சிந்தையைச் சிறிதினிற் தவிர்ந்தான்.

இ-ள், அனைய சொல் திறம் கேட்டுள வற்புத அரசன் - அல்லாருமெ
(செல்வத்தினது) சொற்றிறங்களைக்கேட்ட அநிசயத்தைபுடைய நிலைமகா
ரசன்,--இது - இச்சம்பவம்,--இனை உயிர்க்கு இடை காந்துவின் துயரமெ
யும் இயற்றும் முனிவனின் தருசெயல் என்று உணர்ந்தபின் - வருந்துகி
ன்ற ஆன்மாக்களினுள்ளே மறைந்துநின்ற எவ்வாவற்றையுஞ் செய்கின்ற
சிவபெருமானாலே தரப்பட்ட செயல் என்று உணர்ந்தபின்பு,-- முன்னே
தனைவருத்திய சிந்தையைச் சிறிதினிற் தவிர்ந்தான் - முன்னே தன்னை
வருத்திய மனத்தினுள்ள அபிமானத்தைச் சிறிதாக நீக்கினான். எ-து.

சிந்தை - ஆகுபெயர். இது கடவுளுடைய செயலென்று உணர்ந்தபின்பு
தன்னைவருத்திய கூத்திரியாபிமானத்தைச் சிறிது தவிர்ந்தான் என்பார்
முனைவனிற்றருசெயலிதென் றுணர்ந்தபின்முன்னே - தனைவருத்தியசிந்தை
வைச்சிறிதினிற்றவிர்ந்தான் என்றார். முன்னெதது பந்தனையுற்றகாலத்தே.

யிருதற் கொத்துள வலிதடைப் பட்டுனேன் னினிய
னகுதற் கொத்துள தேனுநீ சிந்தையு னையத்தாற்
புகுதற் கொத்துள வறிவுனை பாதலிற் புக்கே
றுகுதப் பில்லிநா ருரையினை பெண்கிழி துரைக்கும்.

இ-ன். மிகுதற்கு ஒத்து உன வலி தடைப் பட்டுமேன் லிளம்பல் கருத
ற்கு ஒத்து உனதேனும் - (பனையிடத்தே) மேற்படுதற்கெனப்பட்ட வலியை
னது (இப்பொழுது செவ்வாது) தடைப்பட்டுள்ளனாலும யான் உன்னோடு
வாதஞ்செய்தல் விரித்ததக்கதேயாவினும், — நீ நயத்தால் சித்தையும் புரு
தற்கு ஒத்து அறிவுளை ஆதலில் - நீ நன்மையையுடையனவாதலால் என்
னுடையசொற்கள் மனத்தினுள்ளே புருதத்தேற்ற அறிவுடைய; சூத
லாய், — உரு தப்பு இல்லது சூர் உரையினப் புகல்கேன் என இவ்வு
உரைக்கும் - நீக்கப்படுகின்ற வழுவிவ்வாத ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லு
கின்றேனென்று சொல்லப் பின் இதனைச் சொல்லுவான். எ-து.

வலியிலார்க்குத்தர இசுழ்த்துரைப்பது அறிவிவார்க்கெயலன்றி நீனை
யொத்த அறிவுடையார் செயலன்றென்பான் சித்தையுப்புருதற்கொத்தா
வறிவுளை என்றும், தான் கூறுவன நீதியுடையன என்பதும், வழுவிவ்வன
என்பதுத்தோன்ற நயத்தால் என்றும், தப்பில்லது என்றும் கூறினான். (1)

வாளை விட்டிடா மகேசன தாளைவும் வழுவா
காளை விட்டிடாத் தவத்தினுன் யாகமுங் கலைபா
வாளை விட்டென துடையெ யருந்தாதி யென்றான்
நேளை விட்டடி. கழுவுதா ருத்தடர் திறலோன்.

இ-ன். தேனை விட்டு அடி கழுவு தார் உரத் தடம் திறலோன் -
தேனை ஒழுக்கிட்டுப் பாதக்களைக் கழுவுகின்ற மானையவனாகத் தார்பி
னையும் பிச்ச வலியையுமுடைய தலைபன், — ஆனை விட்டு எனது உடையெ
யருந்தாதி - (சித்தத்தோர்த்தே) நீ இப்பசுவையிடுத்து எனதுடம்பையெ
யுண்டி பரிதீருதி, — வாளை விட்டிடா மகேசனது ஆனையும் வழுவா - (நீ
அவ்வனஞ்செய்தாத்) பெருமைநிகாத செபெருமானுடைய ஆனையும்
வழுவாது, — காளை விட்டிடாத் தவத்தினுன் யாகமும் கலைபா - வனத்தில்
வசிக்கின்ற தவத்தினையுடைய வசிட்டமுனிவரது யாகமுந் தொடர், —
என்றான் - என்றுகூறினான். எ-து.

வகாரம் பிரிநிலை. அருத்துதி உபகாரமுக்கு. மகேசனதாளை பசு
வின்மேற்றன்றி “எதிர்ப்பட்டவையையுன்” எனப் பொதுமையினித்தனால்
என்னை புண்டத்கப்படுமிழுக்கிலையென்பதுதோன்ற வழுவா என்றும்,
பசுவையுண்டாத் பாலின்றி யாகம் அழியும், என்னைபுண்டால் அங்கனமா
காது என்பான் யாகமுந்கலைபா என்றும் கூறினான். வழுவாது, கலை
யாது என்பவைகள் ஈதுகெட்டுகின்றன. (௧௨)

வெயிற்கு டைந்துகர் தாத்துவர கருவரி வெனிய
வெயிற்றெ மும்புது விலவினா விரிதா நகைபா
விபற்செ மூங்கலை தன்னாதி வின்னதோ வென்னுள்
கலிப்பெ ருக்கதிர்ப் பூனிகுற் கடனரி கழறம்.

இ-ன். வெயிற்கு உடைத்து கந்தாத்து உறை நெலரி - குரியகிணத்தா ளுடைந்துபோய் மணக்குகையுள்ளே (மறைத்து) உறைந்த இருளானது,-- வெளிய எயிறு எழும் புது நிலவினாள் இரிதர-வெண்மையாகிய பக்கி விருந்து எழுவின்ற புதிய நிலவினாலே ஒழிப்படி.--கணையா - சிரித்து,-- இயல் செழும் கலை தன் அறிவு இன்னதோ என்னு - இலக்கணமமைந்த செழுமையாகிய தூல்களிலே சென்ற (உணது) நண்ணிய அறிவு இது தானே என்று இ-ழந்து, -- அடல் அரி - வலிமைபொருத்திய கிண்கமா னது,--கயில் பெருங் கதிர்ப் பூனினாற்குக் கழறும் - மூட்டுவாயையும் பேரொளியையும்கொண்ட ஆபரணத்தையணிந்தவனாகிய திலீபனுக்குப் பின்னுக்கு சொல்லும். ஏ-று.

வெயிற்கு என்பது வேற்றுமைமயக்கம். வெயிலாலுடைந்த இருள் நிலவிலும் இரிதர என்பது மூலம். தூல்களின் துண்மை அறிவினமே வேற்றப்பட்டது. "துண்மானுழைபுலயில்லான்" என்புழிப்போல. கயில் - அணிகளின்கடைப்புணர்வு. வினாவோகாரம் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றது. (கக)

கந்த வேணிக ரிளையு நறுமளிக் கணைக்கை
யந்த வேன்பர வுழுகுமுற் றுடையை நீடயனார்
தந்த பாருவ களிப்பாடை நீதிவண் டந்த
கிண்கை யெதுகொ ண்கொடொ கற்றறி கிறியோன்.

இ-ன். கந்தவேள் நிகர் இளமையும் - கந்தகவாயியை ஒத்த இளமை யையும்,--கறு மளிக், கணைக் கை அந்த வேன் பரவு அழகும் - கறுமணம் பொருத்திய புட்பபாணக்களைத் தரித்த கைகையுடைய அந்த மண்மதனும் துறிக்கும் அழகையும்,--உற்று உடையை - பொருத்தியுடையை,--நீடு அய னார் தந்த பார் உலகு அளிப்பதை நீத்து - பெருமைபொருத்திய பிரயதே வகாற்றாப்பட்ட நிலவுலகத்தைப் பரிபாலிப்பதைவிட்டு,--இவன் தந்த கிண்கை எது - எனக்கு (உணவாக உண்ணத்) த் தரத் துணிந்த புத்தி எத் தன்மையுடையது?--கற்று அறி கிறியோன் நீடுகால் - (செய்வன தவிர்ப்பன கூற்றை) படித்தறிதலிலே மூடனாயினேன் நீதானே. ஏ-று.

முதனாலிலே "விவாரி-புயி" எனக் கூறப்படுதலின் கற்றறிநிறி யோன் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள்கொண்டாம். கற்றறிநிறியோன் என்பதற்குக் கற்றறித்தமூடன் எனப் பொருள்கொண்டு தூங்கிக் கற்ற றித்தனனாயினும் அவற்றுட் கூறியவாறு செய்வன தவிர்ப்பனவற்றைப் பரு த்து அறிவாதவன் என்பது போதா அங்ஙனம் கூறித்த எனினுமாம். பக்ககாத்தலால் வரும் அற்புதமான விரும்பி இளமை, அழகு, உல களித்தன்முதலிய பயன்களை ஒழித்தல் அதிகவிக்கத்தக்கது என்பது போதா கந்தவேளிகளினமையு.....கிண்கையெதுகொல் என்றும், பெரி தும் அநேகமுமான பயனைத்தரும் உடம்பையிடுத்து, அற்புதமானதும் பக்ககாத்தலாகிய ஒழுகாரியத்தையாதிரும் விருப்பிச்செய்தலின் உண்ண

தேனுவத்தனப்படவும்.

கௌ

விட மூடன் இவ்வே என்பது போதா நிகொலொகற்றறிதெயோன் என்
றம் உறிற்று. (௨௦௦)

இறத்த னீசெயி னுய்யுமீ தொன்றுமே னையவாரம்
பிறத்த லாகிய வுயிரெலார் துயருறல் பெரிதா
லறத்து நேரிஓ தாய்ந்துணர் பெரிதம ராடு
மறத்து மாருபி ரடாதுவெந் கண்டிடும் வழக்கோய்.

இ-ள். நீ இறத்தல் செய்யின் ஈது ஒன்றும் உய்யும் - நீ (எனக்கு உண
வாக) இறத்தால் இப்பகலொன்றுமே உய்யும்.—எனைய பிறத்தலாகிய
உயிரெலாம் துயர் உறல் பெரிது - மறையவனலாகிய உடம்பெடுத்த ஆன்
மாக்களெல்லார் துன்பமுறுதல் அதிகமாகும் (நீ இறவாதொழியின் இது
வொன்றே இறக்கும் எனையவெல்லாம் மரிமும்).—பெரிது அமர் ஆடும்
மறத்தும் - பெரிதும் போராடுகின்ற மறநிலையிலும். — ஆர் உயிர் அடாது
வெந் கண்டிடும் ஈழக்கோய் - ஆரிய உயிர்களைக் கொல்லாமல் (உபாயத்தாற்)
புதற்காண்கின்ற வழக்கமுடையவனே. — அறத்து நோர் இஃது ஆய்ந்து
உணர் - தருமநீதியிலே நீண்ட இவற்றின்கே (செய்யத்தக்கது யாதென்று)
ஆராய்ந்து அறிந்துகொல்லுதி. எ-று.

உம்மைகளுள் முன்னோது தெரிநிலை; பின்னையது இழிவுதெய்பு. சுட்
டுப்பெயர் கிண்டது. செயினுய்யுமீதொன்றுமேனையவாரம்பிறத்தலாகியவுயி
ரெலார்துயருறல்பெரிதால் என்றமையானே செய்யாதொழியின் இது
வொன்றே இறக்கும் எனையவெல்லாம் மரிமும் என்பது பெற்றும். மறத்
திலும் உயிர்க்கொலைக்கு அஞ்சி அகற்றைக் கொல்லாது காத்த மெழுவீர்
கின்ற நீ அகன்புறத்திலே பல்லுயிரை வருத்ததல் தருதியன்றென்பது
போதா மறத்துமாருபிரடாதுவெந்கண்டிடும்வழக்கோய் என்று உறிற்று.
ஞாயிரைக் காத்தவிலும் பல்லுயிரைக் காத்தலே உனக்கு அறமென்றது
என்பதாம். (௨௦௧)

ஊழி னன்பக வென்றழ முனிகதத் துருதி
யாழி குழுலகேழையு மடுமென வஞ்செ
லேழி னோடிரு கோடியா னுதவுதி யிசையால்
யாழி மாகற வுயர்திருழர் தனப்பரும் வரத்தோய்.

இ-ள். குழந்த அனப்பரும் வரத்தோய் - ஆராய்ந்து அனத்தந்தரிய
மேன்மையையுடையவனே,—ஊழின் னன்பக ஒன்று அழ-ஊழியினவி
னல் எல்ல பகலொன்று (கொலைத்தில்கெட்பட்டி) அழுதலாலே,—முனி
கதத்த உருதி - (உனது குருவாகிய) வட்டமுனிவர் கோபத்தினாலே உரு
க்குஞ் சாபத்தியானது,—ஆழி குழ் உனது ஏழையும் அகம் என அஞ்
செல் - உனகாக்குழப்பட்ட உனமேழினையும் கடுமென்ற அஞ்சாதே,--
எழிலோடு இடுகோடி ஆன் உதவுதி - (இப்பகலொன்றிற்காக அனருக்கு)
ஒன்பதுகோடி பகர்களைக் கொடுத்து,--இசையால் யாழி - (அக்கொலை,

யாத் கீர்த்தியோடும் வாழ்வி, —யாக அற உயர்ந்தி - குற்றம் நீங்க உயர்ச்சி
வையும் அடைகுதி. ஏ-று.

உம்மை முற்ற. ஆனருபு ஸ்மி உருபின்பொருட்டி. கதம் என்பதற்
கேற்பச் சாரமென்பதை வருவித்து, உருவகத்திற்கேற்ப அடும் என்பதற்
குச் சுடும் என உரைக்கப்பட்டது. ஒன்பதுகோடி என்றது பலகோ
டியை. “எழுபதுகோடியுதும்” என்புழிப்பேசல. இப்பசக்கொலை உன்னால்
வரவில்லை என்பது தோன்ற ஊழின் என்றும், அவ்வெட்டாறு கோபவலிமை
தோன்ற ஏனையுமடும் என்றும், ஒரே பசுவையுடைய விரட்டருக்கு அதனை
இழத்தவான் வருத்துன்பம் பொறுத்தற்கரிதென்பதுதோன்ற ஒன்று கன்
றும், அங்கொரேபகவித்காக ி பல பசக்களைக் கொடுக்கின் அவர் மகிழ்
ந்து ஆசீர்வதிப்பாச் என்பதுதோன்ற உதவுதி.....வாழி என்றும், நான்
இறத்தவாற் புரண்டுண்டென மேற்றிலீபன் கூறுமைப்பொருட்டி இசையால்
வாழி என்றும், பசனை இறக்கவிடுதல் இகழ்வு என்னுமைப்பொருட்டி
மகசறவுவந்தி என்றும் கூறிற்று. உதவுதி வினையெச்சமுற்று. இது வேண்
டவணி. (க௦௨)

நிரத்து விண்ணவர் நகரினுஞ் சிறந்தொரு திருவிள்
வரத்து யர்ந்திடு நகருளாய் வழக்கினு னின்றி
யிரத்தும் பல்லுயிர்க் கிரக்கின் புரத்தினை யினிதே
புரத்த லேகட னென்றிட வென்றியம் புகழோன்.

இ-ள். நிரத்து விண்ணவர் நகரினுஞ் சிறந்து - நிலையினாலே தேவ
ர்களுடைய நகரத்தினுஞ் சிறப்படைந்து, —ஒரு திருவிள் வரத்து உயர்ந்
திடும் நகருளாய் - ஒப்பற்ற செவ்வத்தினது சிறப்பினால் உயர்வடைந்த
நகரையுள்ளவனே, —வழக்கினால் நீன்றி இரத்தும் - இத்துணையும் யான்
பேசிய நியாயத்தினாலே உன்றி ஒன்று யாக்கின்தேம், —பல் உயிர்க்கு
இரக்கி நீன் புரத்தினை இனிது புரத்தலே கடன் என்றிட - பல ஆன்மக்
களின்பொருட்டும் இரக்கி (அவற்றைக் காத்தற்குச் சாதனமாக) உன்
உம்மைப் காத்தலே (உனக்கு) மூலத அதனைச் செய்யவேண்டும் என்று
கூற, —வென்றி அம் புகழோன் - வெற்றியையுடைய அழகிய புகழைக்கொ
ண்டவனாகிய திலீபன். ஏ-று.

மகாரங்களுள் முன்னையது அசைநிலை: பின்னையது தேற்றம். இரத்
தும் என்பது ஓசைவகையால் இகழ்ச்சிதோன்றின்றது. பசனைக்காத்து
உம்மைப்பிடுதல் கூவர்க்கம்புருதற்குக் காரணமென மேற்றிலீபன் கூறு
மைப்பொருட்டி, கூவர்க்கப்பேற்றினும் நின்னகராவழ்வு நிரத்ததென்பது
தோன்றச் சிறந்தொருதிருவிள்வரத்துயர்ந்திடுகெருளாய் எனக் கூறிற்று.
இதனை அவர்க்காதுவார் கருத்துடை அணி என்பர். “சுண்டரும்பொக
வின்பயீறிவநிபரண்டிக்கண்ட - மண்டதேதுதக்கமல்தேயருமறைத்துணி
வுமம்மா” என்று பிறரும். என்றிட என்னும் பெயரெச்சமும், புக
ழோன் என்னும் எழுவாயும் “வாப்புரத்தரு” என்னும் கவிபிம் என்ற
ன்பதனாலே முடியும். (க௦௩)

தேனுவத்தனப்படலம்.

ககக

வெடித்த டங்கயற் கண்ணியர் மைத்தர்வே தியர்வே
செடிக்கொ டெக்கொலை சூழ்த்திட நீக்கருத் தீதித்
படிற்ற னான்மையிற் காப்பது காத்தது பவிபா
விடிற்ற னானைய விடுத்திடா வேந்துமோர் வெந்தேநா.

இ-ள். செடி தடம் கயல் கண்ணியர் - உகழுவின்ற விசாலமான கயல் போதும் கண்ணையுடைய பெண்ணும், —மைத்தர் - பாவரும், —வேதியர் - பார்ப்பாரும், —கோ - பசுக்களும், —செடிய் கொடும் கொலை சூழ்த்திட நீக்க அரும் தீதித் படில் - பெரிய கொடிய கொலையானது சூழும்படி நீக்குதற் கரிய தீங்கிலே அகப்பட்டால், —தன் ஆண்மையில் காப்பது காத்தது - தன் ஆண்டண்மையினாலே காத்தற்குரிய கருவிகொண்டு காத்தும், —அது பவிபா விடில் - அக்காத்தற்கெழுநில் பயன்படாதொழிந்தால், — தன் ஆவியை விடுத்திடா வேந்தும் தூர் வேந்தோ - தன் உயிரை விடல்வேண்டும்; அங்மனம் விடாத வேந்தனும் தூர் வேந்தனெனப்படுவானோ? படமாட்டான். எ-று.

உயர்வுசிறப்புந்மை விதாரத்தார் னெக்கது. வேந்தும் என்பதில் உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஓதாரம் - எதிர்மறை. தூர்வேந்து என்புழி தூர் என்னுமென் புதழின்மை முதலியன விளக்கிற்று. காப்பது விளைப்பெயர்; முற்றத்திற் காக்கவேண்டியது எனப்பொருள்கூறலுமாக. பசு, பெண்டிர், பாவர், பார்ப்பார் முகலியோர் அரசரால் ஒருதலையாகக் காத்தற்குரியா ரென்பது “கன்பால்பசுகேதுந்தார் பெண்டிர் பாவர் பார்ப்பா - ரென்பாரை யோம்பேனெனின்” என்பதனானுமுணர்க. “புல்லுயிர்க்கிரங்கிநின்புரத் திணையினிதே-புரத்தலேகடன்” என்னுஞ் சங்கத்தின் கூற்றை இதனாற் பரிசுரித்தான். (கட்ச)

முன்னையானை குலத்துக்கு முதல்வனோர் மைத்தன்
முன்னையானை நன்றினுந் தனித்தனன் தலைநாட்
பின்னையானது பிழைப்பதோ பிறங்குரீ ராணிற்
கென்னையானளித் திடுவது மெய்குலத் தியல்பால்.

இ-ள். முன்னையான் எமருவத்துக்கு முதல்வன் - முன்னுள்ளோ ளும் எம்குலத்துக்கு முதல்வனுமாய் மணந்திகண்ட சோழன், — தலைநாள் தூர் மைத்தன்முன்ன ஆன் இளம் தன்றினுக்கு அளித்தனன் - முன்னையானிலே தன்னுடைய ஏகருமாரணியைப் பசுவின் இளங்கண் றைக்கொன்ற குற்றத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தான் (எனவே கொன்றான் என்றபடி), —பின்னையான் அது பிழைப்பதோ - (அச்சோழன் வயிச்சத் திலே) பின்னையானிற் பிறத்தவருகிய பான் அம்முறைவனினின்றுத் தவற லாமா? —பிறக்கு சீர் ஆனிற்று - விளங்குகின்ற மகிமையையுடைய இப் பசுவின்பொருட்டு, —யான் முன்னையானிற் அளித்திடுவதும் - நான் என்னுமிரைக் கொடுத்ததும் (எனவே நானிறத்ததும் என்றபடி), —எம்குலத்து இயல்பு - எம்குலமுறைமையாம். எ-று.

உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஆல் அணைநிலை. ஓகாரம் வினாவோடெதிர் மதையாய் நின்றது. உயர்வுதோன்றக் குலத்துக்கு முதல்கொண்டும், ஏக குமாரனை இழத்தவின் அருமைதோன்ற நர்மைத்தென்றால் கூறிலான். திருவாரூரிலேயிருந்து அரவியல்கடாத்திய மணூர்திகண்டசோழன், தன் குமாரன் தேரூர்துசெல்லும்பொழுது அதனுள்ளே அகப்பட்டிறந்த பகக் கன்றின்பொருட்டி, ஏககுமாரனென்பதையும் நோக்காது, அமைச்சர் வேறு பிராயச்சித்தம் உண்டென்பதையும் நோக்காது அவினைத் தன் தேர்க்காலின் சேழ்க் கிடக்குமாறுசெய்து கொண்டு நீதியை நீவிட்டுறுத்தினான் என்னும் கதைமையே கூறித் தான் கூறியதற்கு இலக்கியம் காட்டினான் திலீபன் என்பது. எங்குவுத்துள்ளாடுவருவான் இலக்கின்றின்பொருட்டுத் தன் ஏக குமாரனைக் கொண்டு; அதனினுமுயர்ந்த இக் காமதேனுவின்பொருட்டு யான் உயிர் துறந்தல் தக்கதேயாமென்றென்பதாம். இதனால் “இறத்த னீசெயினாயுமீதொன்றும்?” என்னுங் கூற்றினைப் பரிசுரித்தான். (க௦௫)

கேட்டி விர்ப்பு வர்ப்பெருஞ் சுரபியே கேட்டை—
வீட்டி ருங்கொலை தற்படா தென்னினு மியல்பால்
வீட்ட ரும்பெரு வலியினுர் புரத்திடை வெந்நீ
யூட்டி. னுன்றன தானைக்குந் தடைபிடை யுனதோ.

இ-ள். கேட்டி—கேட்பாயாக,—இப்பசு அப் பெரும் சுரபியே—இந்தப் பசு அந்தப் பெரிய தெய்வப்பசுவே,—கேட்டை சுட்டு இரும் கொலை தற் படாது என்னினும்—கேட்டினை அடைவிக்கின்ற பெரிய கொலை தன்னைப் பொருந்தாதாயினும் (எனவே தான் கொல்லப்படுதலை அடையாதாயினும் என்பது);—இயல்பால் வீட்ட அரும் பெரு வலியினுர் புரத்திடை—இயற் றையோடு அழித்தற்கரிய பெரிய வலியையுடையவர்களாகிய அசுரர்களது முப்புரங்களிலும்,—வெம் நீ னாட்டினான் தனது ஆணைக்கும் தடை இடை உனதோ—கொடிய அக்கினியையூட்டிய சிவபெருமானது ஆணைக்கும் தடை பானது இடையிலே உண்டோ? இவ்வே. எ-து.

உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் தேற்றம். முத்கூறியதிலும் இப்பொழுது கூறுவதன் வலிமை தோன்றக் கேட்டி என்றும், எத்தனைகோடி பகக்கக் கொடுப்பினும் இதற்கு இணையாகாது என்பது போதா அப்பெருஞ்சுரபியே என்றும், காமதேனுவாயின் கம்மத் கொல்லப்படாதே எனச் சிங்கம் கூறுமைப்பொருட்டுக் கொலைதற்படாதென்னினும்.....வெந்தீயூட்டினான் தனதானைக்குந்தடையிடையுனதோ என்றால் கூறிலான். இதனால் “பல் கோடிபகக்கொடு” என்பதனைப் பரிசுரித்தான். (க௦௬)

கைப்பு ரந்தரு முனதகட் டங்கியுந் களலா
திப்பெ ருந்துவ ரானுமுய்ந் திடுமென திசையா
மெய்ப்பு ரந்தனி வினக்குமா செய்நமேல் விளியிப்
பொய்ப்பு ரந்தனி யயிதிரீ யென்றுபின் புகலும்.

தேனுவத்தனப்படலம்.

களக

இ-ன், நீ எனது இசையாம் மெய்ப்புரம் தனி வினங்குமா செய்த -
வெகமே! நீ கண்ணுடைய கீர்த்தியாகிய மெய்யுடம்பை ஒப்பின்று வினங்கு
மாறு செய்து, —மேல் விளி இப் பொய்ப் புரத்தனை அபிதி -மேவே அழி
கின்ற இத்தப் பொய்யுடம்பை உண்டு பிழிர்வையாக, —புரம் கை தரும்
உனது அகடு அங்கியும் கணவரது -சகீர்த்திக்குச் சிறுமையைக் கொடுக்கி
ன்ற உனது உதாரக்கிளியும் சகாலித்தெரியாது, — இ பெரும் தயர்
ஆனும் உய்த்திடும் என்று - இரத்தக் கொடுத்தயரில் அகப்பட்டக் கிடக்கின்ற
பசவும் உய்யும் என்றுசொல்லி, —பின் புதலும் -பின்னுஞ் சொல்லுவான்.
எ-து.

உம்மைகள் எச்சம், மெய்யுடம்பு - சாவாவுடம்பு, புதலுடம்பு பூதவுடம்பு
களின் அழிகுழியாமைகள்தோன்ற மெய்ப்புரம், பொய்ப்புரம் என்றான்.
அவையிரண்டையும் “ஒருவன திரண்டியாக் கைதழுவியினதம்பிய்யாத்த -வுரு
வொழும்புதழுமென் றுக்கவற்றி னுழ்காந்துவந்து - மருவியவுருவமங்கேமறைந்
துபேரமற்றவாக்கை -நிருவமர்ந்துவகமேத்தக்திறந்துபின் னிற்குமன்றே”
என்பதனானான். இதனாற் “கந்தவேணிகரிளமையும் நறமவர்க்கணைக்கை
யந்தவேன்பாவதருமுற்றுடைபை” என்னுங்குற்றைய் பரிகரித்தான். (கௌ)

தாக்கு பேருவ கைக்கட நழுவுசற் சங்கம்
வாங்கி னுண்மொழி யெதிர்சொல வருவதே வழக்கா
னீக்க லாதிவ னென்பொடு யினிது நேர்பட்ட
போக்க லாதபே ரளியைநீ பிரிப்பதும் புகழோ.

இ-ன், தாக்கு பேர் உவமைக் கடல் நழுவு சந்தக்கம் - பரக்கின்ற
பெரிய மழிச்சியாகிய கடலைத் நழுவுகின்ற பெரியோனது கட்டமா
னது, —வாக்கினால் மொழி எதிர்சொல வருவதே வழக்கம் - வாக்கினால்
வார்த்தைகளை எதிரே பேசுவதினாலே உண்டாவதே தொன்றுதொட்ட
முறைபாரும், —நீக்கவாது இவண் எம்மொடும் இனிது நேர்பட்ட போக்
கவாத பேர் அளியை - (அவ்வணமே) உன்னோடுசெய்த சம்பவநிலையை
புடைய எம்மோடு இனிது வந்துபொருந்திய பிரித்தற்கரிய பெருகடம்பை, —
நீ பிரிப்பதும் புகழோ - நீ பிரித்துவிடுவதும் உனக்குக் கீர்த்தியாகுமோ?
ஆகாது. எ-து.

உம்மையும் ஓதாரமும் எதிர்மறை. சத் + சங்கம் = சந்தக்கம் என்றாயி
ற்று. சத்து - பெரியோன், மக்களில்லாத இக்காட்டிலே உனக்கும் எனக்
கும் சம்பவநிலையினாலே அன்புண்டாயிற்று; ஆதலால், என்பனாகிய நீ என்
பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்தல்வேண்டுமென்றென்பதாம். “கலந்தர
வைக்கவிடுதல்களையாடா-விவங்கும்வினவரிது” என்றார் பிறரும். ( )

அரசு கோளரி நின்னண பிரப்பரின் நரியே
தரைசெ யாதொளிர் தன்றலை சாய்த்தது முயர்தார்

வரைசெய் வாருபந் தந்தனி தீர்த்தது வரிவிற்
நரைசெ யாவெதிர் வீழ்த்தன னுவகையின் றலையான்.

இ-ன். அரசகோனி இன்னணம் நின்று இரப்ப - அரசனெய்யாயி
திலீபன் இவ்வாறு நின்று வேண்ட, — அரியேறு உரைசெயாது ஒளிர் தன்
தலை சாய்த்தனம் - சிவகேறு பின் ஒன்றுக்கருமற் றன்றலையைச் சாய்த்த
வாவில், — உயர் தார் வரைசெய் வாருபத்தம் தனி தீர்த்தது - உயர்ந்த
மாலையையணிந்த மலையையொத்த புயத்தின்கட்டும் தனியே வீழ்ந்து, —
உவகையின் றலையான் - (அவனும்) மகிழ்ச்சியாற் சிறத்தலாய், — வரிலில்
நரை செயா எதிர் வீழ்த்தனன் - வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லை சிவத்திலே
எறித்துவிட்டுத் தன்னைபுண்ணும்படி அதனெதிரே வீழ்த்தான். ஏ-று.

அரசகோனி எகதேசவுருவாகம்; பகையரசர்களைய யானைகளுக்குச்
செங்கம்போன்றவன். நலைய்த்தது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. (௧௦௯)

வேறு.

ஆழ்தலைக் கருது மாவிட் டரியநன் மெய்யி வானி
வீழ்தலைக் கருதி னுன்றன் புறத்திடை வீழா நின்ற
தாழ்தலைக் கருதா மேலோர் தடக்கையால் வீசும்பி னின்ற
வாழ்தலைக் கருதி வீழ்ந்த சுற்பக மலர்ப்பூ மாசி.

இ-ன். ஆழ்தலைக் கருதும் ஆ விட்டு - (கொன்று அதன்மெய்யில்)
அவீழ்த்தலைக் கருதப்பட்ட பகையாவிடுத்து, — அளி - சிங்கமானது, — அரிய
தன் மெய்யில் வீழ்தலைக் கருதினான் புறத்திடை - அரிய தன்னுடைய
சரிவத்திலே வீழ்த்துண்ணுதலைக் கருதித் தன்சரிவத்தை ஒப்புவித்தவனாயி
திலீபனுடைய முதுகிலே, — தாழ்தலைக் கருதா மேலோர் வீசும்பில் நின்று -
மேன்மையைக் கருதுகின்ற தேவர்கள் ஆகாயத்திலே நின்று, — வாழ்தலைக்
கருதித் தடக்கையால் வீழ்த்த - அவனுடைய கல்வாழ்வைக் கருதி விகால
மாகிய கையினாலே சொரிந்த, — சுற்பக மலர்ப்பூ மாசி வீழாநின்ற - சுற்ப
கத்தின் மலர்மழை சொரிந்தது. ஏ-று.

ஆழ்தல் - இறந்ததுமாம. இப்பொருட்டுக் கருதல் பகவின்வீண,
வீழ்தல், கருதினான் என்பன உபசாரவழக்கு. சிங்கத் தன்மெல் வீழ்ந்
துண்ணும்படி சீழ்முகமாகக் கிடத்தான் என்னும் முதுகிற்கேற்பப் புறத்
திடை என்றார். மலர்ப்பூ ஒருபொருட்பன்மொழி. புறத்திடைவீழாநின்ற
என இயைக்க. (௧௧௦)

தவப்பயத் துற்ற தோர்சந் தலைக்கன்று வருதி தாழ்வி
லவப்பயத் துறுத செல்வத் தரும்பொருள் வருதி பெண்ணி
னவப்பயத் தனிக்குந் தெய்வ நன்மணி வருதி பெண்ணப்
பவப்பயத் தரிவ தேனுப் பரிந்தினி தவறத்த தன்றே.

தேனுவத்தனப்படலம்.

கனக

இ-ன். பனப் பயத்து அரிய தேனு - (தன்னை அழிப்பாமை) பான மானிய பயனில் விடுதலில்லாத காமதேனுவானது (நிலையான நோக்கி),— தனப் பயத்து உற்ற ஓர் கம் தலைக்கன்று வருதி - தபோபவத்தாலடைத்த ஒப்பற்ற கம்முடைய தலைநீற்றுக்கன்றே (எழுத்து) வருகுதி,—அவப் பய த்து உருத. தாழ்வு இவ் செல்வத்து அரும் பொருள் வருதி - அகப்பிர யோசனைத்திற்செல்லாத செல்வத்துக்கே அரியசெல்வமே (எழுத்து) வரு குதி,—எண்ணில் நனப் பயத்து அளிக்கும் தெய்வ கன்மணி வருதி என்ன- அளவில்லாத புதிய பயன்னைக்கொடுக்கும் கல்ல தேவமணியே (எழுத்து) வருகுதி என்று,—பரிந்து இனிது அழைத்தது - அன்புற்ற இனிமையோ டும் அழைத்தது. எ-து.

து காரியை. செல்வத்தரும்பொருள் என்பதற்குச் செல்வமானிய அரிய பொருளே எனினுமாம். யாவராலும் பெறுதற்கரியதென்பது தேன ன்றத் தலைப்பயத்துற்ற என்றும், கண்ணெறியிற் செல்வது என்பது யோதா அகப்பயத்துறாத என்றும், அரசருட்சிறந்தான் என்பது தோன்றத் தெய்வ கன்மணி என்றும் கூறிற்று. உலப்பிலுலே உயர்நிலை அஃறிணையாகி ற்து. இது ஆர்வமொழி என்னுமலக்காரம். (கேச)

துடித்தன னெழுத்து மாற்ற கல்விய துணிவார் துணைப் பிடித்தயின் நிலொன் வேட்ட பெரும்பசிச் சிங்கங் காணான் செடிச்சிறு செம்பொற் கண்ணர் தேக்குபா ஹட்டச் சேனைய யடித்தினி திரங்கி லின்ற வண்ணவி னுவைக் கண்டான்.

இ-ன். மாற்றம் கல்விய துணிவால் துடித்தனன் எழுத்து - (அது வருதி வருதி என்று) அழைத்த துணிவிலுலே துடிப்புற்ற எழுத்து லின்று,—தன்னைப் பிடித்து அயின்றிலொன் வேட்ட பெரும்பசிச் சிங்கங் காணான் - தேனுவைப்பிடித்து உண்ணும்படி விரும்பிய பெரும் பசியைப் பூண்ட சிங்கத்தைக் கண்டிலுளாய்,—செடிச் சிறு செம்பொன் கண்ணர் தேக்கு பால் ஹட்டச் சேனைய அடித்து - ஒளிபொருத்திய சிறிய விரை பொன்னுலாகிய கண்ணத்திலே நிறைந்த பாலை உண்பிக்கும்பொருட்டுப் புதல்வனை அடித்து,—இனிது இரங்கி நின்ற - (அப்புதல்வன் தான் அடிக்கவும் தன்னையே தழுவி அழுதவாற் பின் அடித்தனம்பொருட்டு) இனிதாக இரங்கிநின்ற,—அன்னையின் - ஒருமாதனைப்போல,—ஆணைக் கண்டான் - (இரங்கிநின்ற) அத்தேனுவையே கண்டான். எ-து.

பிரிவினையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. தன் என்றது தேனுவை. செடி - செடித்தொழிலுமாம். துடித்தனன் காணான் என்பன வினாவெ ஷ்ஸூற்றுக்கள். பின்னடி இரண்டற்கும் புத்திரப்பேற்றைக் கொடுக்கும் படி சேதித்தனவ் வருத்தியும், தன்னையே அன்புசெய்து அடைதவாற் பின் வருத்தியது காமமானக இரங்கிநின்ற ஆ என்னும் உன்னுறையொக்க.

கண்பிரித் தியன்ற மாயக் காட்சியு மெனதே வேறென்
தென்பிரித் துணரே லென்னு லென்பெறற் கிசைந்தா யென்னு
கண்பிரித் திடாத தேனு நவிறலுங் கலியை நாளு
மண்பிரித் தனிக்ரு மாரோடு மைந்தனைத் தருதி யென்றான்.

இ-ள். கண்பு இரித்திடாத தேனு - தன்மேல்வைத்த நன்மைக் கெடு
த்துவிடாத தேனுவானது;—கண பிரித்து இயன்ற மாயக் காட்சியும்
எனதே - (திலீபனை நோக்கி) உன்னுடைய கட்பார்வையைப் பிரித்துவிட்
டுச் செய்த மாயமான எண்ணப்பற்றியதாகக் காணப்பட்ட (சிக்கத்தினது)
தோற்றமும் என்னுடை செயலேயாம்;—வேறு என்று என் பிரித்து உண
ரேல் - நான் வேறு சிக்கம் வேறு என்று மனத்திலே பிரித்துணராதே;—
என்னால் என்பெறற்கு இசைந்தாய் என்ன நவிறலும் - அரசனே! என்
னாலே யாது பெறுதற்கு (இவ்விடப்பட்டித்) பொருந்தினாய் என்று கேட்ட
ஹவல்;—கலியை காலும் மண்பிரித்து அனிக்ருமாறு - வறுமையை நாடோ
தும் பூமியினின்றும் பிரித்துக்கி (அதனைக்) காக்கும்படி;—ஆர் மைந்த
னைத் தருதி என்றான் - ஒருபுதல்வனைத் தரல்வேண்டிமென்று பிரார்த்தித்
தான். எ-று.

காரம்தேற்றம், உன் அன்பை ஆராயும்பொருட்டு காண்கொண்ட
மாயமென்பதுபோதா எனதே என்று உறிந்து, கலியைநாளும் மண்பிரித்
தனிக்ரும் என்றதனால் அப்புதல்வர்பேறும் பெரிதும் பரோபகாரத்தின்
பொருட்டு என்பது பெறுதும். இசைந்தாய் என்பதற்கு விரும்பினாய்
வெரிதும், கவி என்பதற்கு அஞ்சம் எனினுமாம். (கே.உ)

காய்ப்புற ஷுள்ளத் துள்ளே கனல்படக் கிடந்த சிந்தை
நிப்புற வெனது தீம்பா றுய்க்குதி நிருப வென்ன
வேய்ப்புற நின்ற கன்று துகர்ந்தபி வினயன்று கொண்ட
வாய்ப்புறம் யாக சேடம் வான்குபு நுகர்வ நென்றான்.

இ-ள். நிருப - அரசனே!—உன்னத்து உன்னை காய்ப்பு உறக் கனல்
படக் கிடந்த சிந்தை நிப்பு உற - உன்மனத்தினுள்ளே காய்ப்புப்பொருளும்
படி கனலைப்பொருத்திக் கிடந்த எண்ணம் நீங்கும்படி;—எனது தீம்பால்
துய்க்குதி என்ன - என்னுடைய இனிய பாலை உண்குதி என்று சொல்ல;—
ஷுய்ப்பு உற நின்ற கன்று துகர்ந்தபின் - (அதனையுண்ணும்படி) பொருத்தி
நின்ற கன்று உண்டின்பு; — இயைந்துகொண்ட வாய்ப்பு உறும் யாக
சேடம் - யாம் உண்ணுதற்கேற்றதான கிறந்த யாகசேடமான பாலை;—
வான்குபு நுகர்வன் என்றான் - (ருருவாகிய வகிட்டர்தா) வாகிபுண்பே
னென்றான். எ-று.

சிந்தை - ஆகுபெயர். காய்ப்பு என்றது புத்திரப்பேறு இவ்விடையே
என்று அடிக்கடி நினைந்து கன்றியதை, கன்று உண்ணுது உன்னுதல்
பாவமாய் முடிபுமென்பதனாலும், யாகத்திற்குப் பாலின் நிபுண்ணின் யாகத்
திற்கிடைபூதசெய்தமையாயும், உடையோனாகிய குருவின் உத்தரவின்நி

தேனுவத்தனப்படலம்.

கனடு

உண்டமையாடிமுடிபுமென்பதனும் வய்ப்புறநின் தகன் ததார்த்தபின்.....
யாகசேடம் வாங்குபுதுகர்வனென்றான் என்க, யாகசேடம் யாகத்தற்கு
உபயோசப்பட்டு எஞ்சிய பால்; இது உடம்பொடுபுணர்த்தலென்னுமாத்தி.
கன்றுகுடித்தும், யாகத்தற்கு உபயோசமாயிதும் எஞ்சிய பாலே வசிட்ட
ருடைய உத்தரவேசடுன்பெயென்றான் என்பதாம். (ககச)

புறநிலை புகாது நீதி புல்லுபு பொலிந்து பொய்யா
வறநிலைப் பால தாய வம்மொழிக் கமைந்து போகா
விறநிலைக் கதிரிலேற் கண்ணி பூசனை கொண்டு வேதத்
திறநிலைத் தகைய வேள்விச் சாலையாய்ச் சேர்ந்த தன்றே.

இ-ன், புறநிலை புகாது நீதி புல்லுபு பொலிந்து பொய்யா அறநிலைப்
பாலது ஈய அ மொழிக்கு - பாவத்தித்புகாது நீதியைத்தழுவிப் பொலி
வுற்று உண்மையான தருமவழியின்பகுறியதான (நிலீபங்குறிய) அவ்வா
ர்த்தைக்கு—அமைந்து போகா - உடன்பட்டு (த் தேனுவானது) சென்று—
விதல் நிலை கதிர் வேற் கண்ணி பூசனை கொண்டு - வலிமைதகைய ஒளி
பொருந்திய வேலியொத்த கண்ணையுடையவனாகிய சுதக்கினைசெய்த பூச
னையை (மகிழ்து) எற்றுக்கொண்டி—வேதத் திறம் நிலைத் தகைய வேள்
விச் சாலையாய்ச் சேர்ந்தது - வேதவிதி நிலைபெற்ற தகைமைபொருந்திய
யாககாலையினிடத்துச் சேர்ந்தது. எ-று.

அறநிலையெனப் பின்னர்க்குறவின் பாவத்தைப் புறநிலையென்றொழிக்
தார், அறத்திற்குப் புறமாயுள்ளது பாவம், புறநிலைபுகாது என்றது கன்று
குடித்தபின் உடம்பெனென்றமையைய, அறநிலைப்பாவதாய் என்றது யாக
சேடம் வாங்குபுதுகர்வன் என்றமையை, (ககடு)

முறிபெற்ற நிறத்த தேனு வருளினினை முறையிற் போற்றி
கெறிபெற்ற வறற்றை பெல்லா கெடுத்தவற் குறைத்த லோடுங்
குறிபெற்றமுறையிற்றிம்பாக்கொள்கெனக் கொடுத்தானுண்டு
வெறிபெற்ற தாரி னுனும் விஞ்செழிற் சாலை மீண்டான்.

இ-ன், முறிபெற்ற நிறத்த தேனு வருளினினை முறையிற் போற்றி- இவர்
தனிர்போன்ற நிறத்தினையுடைய தேனுவின்கிருமையை (வசிட்டகுரு
டைய) முறையாலே துதித்து,—கெறிபெற்ற ஆற்றை எல்லாம் - வழியிலே
அடைத்த வரவாது முழுதையும்,—கெடும் தவறிற் உரைத்தலோடும் - அவ
ருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தவனவிலே,—குறிபெற்ற முறையில் தீம்பாள்
கொள்க எனக் கொடுத்தான் - ி குறித்த முறைப்படியே இளிய பாலிச்
கொள்ளுக என்று (வசிட்டமுனிவரும்) உண்ணும்படி கொடுத்தார் - வெறி
பெற்ற தாரினுனும் உண்டு விஞ்சு எழில் சாலை மீண்டான் - வரசனைமழு
கின்ற மாணவையணிந்த திலீபனும் (அதனை) உட்கொண்டு யிக்க அழகை
யுடைய பன்னகாலையினின்றும் திரும்பினான். எ-று.

குறி முதலிலைத்தொழிப்பெயர்.

(ககக)

ஒளித்தரி பொன்றுகொன்னாவுயச்செய்தோனெமையேயல்வெய்தி
மெலித்தெதிர் விலக்குமஞ்சா வெளிப்படினென்ன லோரார்ப் பின்
பளித்தொளிர் குருதிச் செங்கட் பகல்செய்வாளரியு மேக்கிற
கலித்தெழு பேழ்வா யத்தி பிடித்துடன் கார்த தன்றே.

இ-ள். பளித்து ஒளிர் குருதிச் செங்கண் பகல்செய் வான் அரியும் -
மேற்பட்டு விளங்குகின்ற இரத்தம்போலும் சிவந்த கண்ணையுடைய பக
ண்செய்கின்ற வாளரியும்,—மேக்கில் கலித்து எழு பேழ் வாய் அத்தி
பிடித்து - மேற்குப்பக்கத்திலே ஆரவாரித்து எழுவின்ற அகன்ற வானை
யுடைய அத்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு,—ஒலித்து அரி ஒன்று கொள் ஆ
உயச் செத்தோன் - முழுவிலந்து சிங்கமொன்றுபிடித்த பசுவைவிடவித்து
உய்யும்படிசெய்த திலீபன்,—எமையேயல் - (அதனினும் மென்மைபடைத்த)
எம்மைவாயின்,—அஞ்சா வெளிப்படின் வெய்தில் மெலித்து எதிர் விலக்
கும் என்ன ஓரா - அஞ்சாமல் (யான்) வெளிப்பட்டால் விரைவிலே மெலி
யச்செய்து இதிரே விவக்குவான் என்று உணர்ந்து,—உடன் கார்த்து -
அதனோடு மறைந்தது. எ-து.

இதன்கண், சூரியன் சமூத்திரத்துள் மறைந்தது என்னும் பொருளை
யன்றி சிங்கம் யானையைப் பிடித்துக்கொண்டு மூன் ஒரு பசுவைப்பிடித்த
சிங்கத்தை விலக்கிய திலீபன் தன்னையும் விலக்குவானென்றஞ்சி மறைந்
தது எனவு மொருபொருள்தோன்ற வைத்தார் என்க. அரி என்பது சூரி
யனுக்கும் சிங்கத்திற்கும், அத்தி என்பது கடற்கும் யானைக்கும் பொது
வாய்கின்றன. சூரியனுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் கண் என்
பதற்கு இடமென்றும், வான் என்பதற்கு ஒளி என்றும் அத்தி பிடித்து
என்பதற்குக் கடலையிடமாக்கொண்டு என்றும், சிங்கத்திற்கேற்பப் பொருள்
கொள்ளுங்கால் கண் என்பதற்கு விழி என்றும், அத்திபிடித்து என்பத
ற்கு யானையைப் பிடித்துக்கொண்டு என்றும் பொருள்கொள்க, இது
தொலி. (ககக)

சூரித்திடு மனைவ வெய்ய கோளரி குருகினோடும்
பறித்தெதி நடுக்க னென்னு கிணயிசைப் பார்த்து பாயல்
கறித்தெதி மருப்பொன் றோடுங் காராடற் குருதி மீது
தெறித்துவிண் படித்தல்போலுஞ் செக்கரும் பிறையு மம்மா.

இ-ள். செக்கரும் பிறையும் - (சூரியன் அத்தமித்தபொழுதுதோன்றிய)
செக்கர்மேகமும் பிறையும்,—சூரித்திடும் அனைவ வெய்ய கோளரி - சூரிக்கப்
பட்ட அத்தக் கொடிய கோளரியானது,—எதிர் உடுக்கெனன்னும் கிணம்
யிசைப் பார்த்து பாய - இதிரே கட்சத்திரங்கனென்னும் கிணங்கல் மேலே பர
த்த செங்க,—குருகினோடும் பறித்துக் கறித்த ஏறி மருப்பு ஒன்றோடும்-
குருகோடும் பறித்துக் கடித்தெறித்த கொம்பொன்றுடனே,—கார் உடல்
குருதி மீது தெறித்து விண் பார்த்தல் போலும் - (அத்த யானையின்) கரிய

தேனுவத்தனப்படலம்.

களள

உடம்பிலுள்ள இரத்தமானது மேலே தெறித்து ஆளயத்திலே பார்த்தலை யொக்கும். எ-து.

கோளரி என்பது கோளரிய சூரியன் எனவும், சிங்கம் எனவும் பொருட்படுத்துகின்றது. அந்தச் சிங்கம் தான்பிடித்த பாணியைக்கொண்டு குருகைப் பறித்ததெனவுமொருபொருடோன்றிற்று. பறித்து ஏறி மருப்பு எனவும், பாய ஏறி மருப்பு எனவும் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க, அம்மாதிரியே. (கசக)

அவ்வரி குணக்கு வேலை புக்கென வரற்றி யஞ்சல்
கவ்வரி னொதுவின் வெற்றிற் கதிர் த்தலை சிறிது நீட்ட
நொவ்விய வதன்கட் டன்மை யுணர்ந்தனன் போல கோக்கி
பெவ்வயின் முனிபாற் புக்கா நெழுந்தபெ ருவகை யானே.

இ-ள். அ அரி - அந்த அரியானது. — குணக்கு வேலை புக்கல் என அரற்றி அஞ்சல் கவ்வயின் ஒதுங்கி - ஈழத்தினையிலுள்ள அத்தியானது இங்கே வரசே (அரசனுடன்) என்று (அரசனை விளித்துக்) கதறி அஞ்ச வின்ற ஒலியிலுலே (அச்சமுற்றதபோலச்) சிறிது ஒதுங்கி, — வெறியில் கதிர் த்தலை சிறிது நீட்ட - (அரசன் வருகின்றானே என்று பார்ப்பது போல) உதயவிரியினிடத்தே வுணர்ந்தனையுடைய தலையைச் சிறிது உயர்த்த, — நொவ்விய அதன்கண் தன்மை உணர்ந்தனன் போல கோக்கி - வருந்திய அந்த அத்தியின்கணுள்ள வியல்பை அறிந்தவனாகப்போலக் கீழ்த்திசையைக்கோக்கி (எனவே சந்தியாவந்தனஞ்செய்து என்றபடி), — எழுந்த பேர் உவகையான் எவ்வம் இவ் முனிபால் புக்கான் - (சந்ததியைப் பெற்ற தமைகாரணமாக) எழுந்த பெருமகிழ்ச்சியையுடையவனுடைய தலையின் குற்றமில்லாத (குருவாகிய) வசிட்டமுனிவரிடத்திற் சென்றான். எ-து.

அரி சூரியனையும் சிங்கத்தையும் உணர்ந்திடுகின்றது. புகல் என்னும் பாடத்திற்குத் தஞ்சம் என்று பொருள்கொள்க. (கசக)

முழுப்பெரு முதலையுன்னத் திருத்திய முனிவன் வேத
விழுத்தகை யாசி யோடும் விடைகொடுத் தருளா நிற்ப
வழுத்தருண் முனிவை வேள்வி யதனைக்கற் ருவை யன்பால்
வழுத்துரை மீளின னேடும் வலம்வந்து வணங்கி மீண்டான்.

இ-ள். பெரு முழுமுதலை உணர்ந்து திருத்திய முனிவன் - பெரிய முழுமுதலாகிய கடவுளை மணத்திலே (தியானத்தால் நிலையுற) திருத்திய வசிட்டமுனிவர், — வேத விழுத்தகை ஆசியோடும் - வேதமந்திரத்தோடு பொருத்திய சிறந்த தகையையொருந்திய ஆசிரவாதத்தோடும், — விடைகொடுத்தருளாநிற்ப - அறுதிகொடுத்துநிற்ப (அப்பொழுது தலையின்), — அழுத்த அருள் முனியை - அழுத்திய அருளையுடைய வசிட்டமுனிவரையும், — கன்று ஆவைய - சந்தையையுடைய (சந்தியையென்னும்) பகையையும், — வேள்வி அதனை -

களது

இரகு வம் பி ச ம்.

யாகத்தையும்,—அன்பால் வருந்து உரை மலிவினோடும் வலம்வந்து - அன்
பினும் வருத்துவென்ற வார்த்தையின்மலிவோடும் பிரதக்ஷினஞ்செய்து,—
வணங்கி மீண்டான் - வணங்கித் திரும்பினான். ஏ-று.

கன்ற ஆ - சுற்றி என்றபிற்து. வருத்துரை தோத்திரமுமாம். (கஉ௦)

பிரித்தன்ன பிள்ளைத் திங்க டனையொரு பெரிய திங்க
டரித்தன்ன துதலி போயிற் தவவனத் தெவலை நீங்கித்
தெரித்தன்ன விதியிற் சொற்ற மயன்மதத்திரட்டையெல்லாம்
விபித்தன்ன வினையின் நோற்றம் விளங்கொளித் தோ ளானான்.

இ-ள். பிரித்து அன்ன பிள்ளைத் திங்கள்தனை - பகிர்ந்தாற்போற்போ
ன்ற இளந்திங்களை,—ஒரு பெரிய திங்கள் தரித்தன்ன துதலியோடும் - ஒரு
பூண்சந்திரன் தரித்தாற்போன்ற நெற்றிஸையுடைய சுதக்ஷினையோடும்,—
தள வனத்து எவலை நீங்கி - (இலிபனானவன் வசிட்டருடைய) தபோவனத்
தெவலையைக் கடந்து,—தெரித்தன்ன விதியில் சொற்ற மயன்மதத்திரட்டை
யெல்லாம் - தெரிக்கப்பட்டனவாகிய விதியோடுசொல்லிய மயனது தூலை
யெல்லாம்,—விரித்து அன்னவினையின் தோற்றம் விளங்கு - விரித்துச்செய்து
வைத்தாற்போன்ற தொழிலின் பொலிவுவினங்குகின்ற,—ஒளித் தோன்
ஆனான் - ஒளியையுடைய தேரினிடத்தனாயினான். ஏ-று.

மதம் - கொங்கை; அதன் திரட்டு தூவ். பிரித்தன்னபிள்ளைத்திங்கள் -
என்னாட்டி ய்கள். மயனாவிற்சொல்லிய விதிமுழுதுமமைந்த தேரென்பார்
தெரித்தன்ன விதியிற் சொற்ற மயன்மதத்திரட்டையெல்லாம் - விரித்தன்ன
வினையின் நோற்றம் விளங்கொளித்தேர் என்றார். குருவினுடைய ஆர்சிரமத்
தெவலையுள்ளே தேரிலேறிச் செல்லல் முறையன்மையின், ஆர்சிரமத்தெல்
லையுந்கித் தேரிலேறினான் என்க. (கஉ௧)

நீட்டிய திணையை மூடு செழுமுகிற் படல மெல்லா
மோட்டிய வாகா யத்துக் கொப்பனைக் குரிய கோலங்
காட்டிய துதியைத் திங்கள் கண்டென நகரோர் காண
வீட்டிய திருவி னுன்ற விலங்கொளி நகரஞ் சேர்க்க்தான்.

இ-ள். நீட்டிய திணையை மூடு செழுமுகிற் படலமெல்லாம் ஒட்டிய -
நீண்ட திக்குகளை மூடிய கொடிய முகிற்படலமுமுமுதையும் நீக்கிய, — ஆகா
யத்துக்கு ஒப்பனைக்கு டரிய கோலம் காட்டிய - ஆகாயத்திற்கு அகங்கா
ரத்திற்கு டரிய அழகைக் காண்பித்த,—துதியைத் திங்கள் கண்டென -
துதியைப்பிறையைக் கண்டாற்போல,—நகரோர் காண - நகரத்தார் (தன்
னைக்) காண,—காட்டிய திருவின் ஆன்ற இலக்கு ஒளி நகரஞ் சேர்க்
தான் - சம்பாதிக்கப்பட்ட திரவியத்தாலே நிறைந்த விளக்குகின்ற ஒளி
யையுடைய நகரத்தையடைந்தான். ஏ-று.

நீடிய என்பது நீட்டிய என விரித்துக்கின்றது. முகிற்படலமெல்லா
மோட்டிய என்பதனாற் நகரகாணத்தான் என்பது பெறுதும். துதியைத்

இரகுவற்பத்திப்படலம்.

களக

திகள் கொடாட் காணப்படாதிருந்த காணப்படலானும் மெலிந்த சரீர முடைமையானும் புதிய தோற்றத்தையுடைமையானும் திரீபலுக்குவமை யாகிற்று. திரீபலுக்கு மெலிந்த சரீரம் விரதம்பற்றியும், புதிய தோற் றம் சந்ததியை அடைதற்குரிய வாதத்தைப் பெற்றமையானும் வந்தது.)

தேனுலத்தனப்படல முற்றிற்று.

இரகுவற்பத்திப்படலம்.

களிகூடும் பொன்மவுலி நாபரல னன்னிலா
வெளிகூரு மதிவதனி யெடுமின்பா லுறையுநா
ளளிகூரு மவன்வரீன யாயதா லன்பாருத்
களிகூரு நல்லநத்தின் வினாவாய கருப்பமே.

இ-ள். களி கூடும் பொன் மவுலி நாபரலன் - பெருமைமிருந்த பொன் னுலாபிய முடியினையுடைய திரீபமகாராகன், - நன்னிலா ஒளி கூடும் மதி வதனியொடும் - நல்ல நிலாவினது ஒளிமிருந்த சந்திரன்போலும் முகத் தையுடையனாகிய சுதக்கிணையோடும், - இன்பால் உறையு நாள் - இன் போடு இருக்கின்றநாளில், - அளிகூடும் அவன் வரீன் - அன்புமிக்க அள லிடத்தில், - அன்பு அருக் களிகூடும் நல் அறத்தின் வினாவாய கருப்பம் ஆயது - விருப்பம்கூடாத களிப்பையிருவிக்கின்ற நல்ல தருமத்தினது வினாவாயுள்ள கருப்பம் உண்டாயது. எ-து.

அருத கூடும் என்னும் பெயரெச்சங்களைக் கருப்பம் என்னும் பெய ரோடு தனித்தனி முடிக்க, பெயரெச்சத்திற் விராத்தாற்றெக்கது. புத் திரப்பேறு இனி வமக்குத் தடையின்றிக் கிடைக்குமென்றதனாலாய மகிழ்ச்சி யோடிருந்தார் என்பார் இன்பா லுறையுநான் என்றும், கொடுகனாகவிவிர திருந்த தோன்றிய கருப்பமாதலினாலே அனாகளுக்கு இடையருத அன் னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததென்பார் அன்பரு என்றும், உலகபரிபா லனமாகிய போதம் நிலைத்தற்குக் காரணமாகத் தோன்றியதாலினாலே நல்வறத்தின்வினாவாயகருப்பம் என்றும் கூறினார். திரீபலும் சுதக்கிண யும் புரிந்த நல்ல தருமத்தின் வினாவாயுள்ள கருப்பம் எனினுமாம். (உ)

தொடைவார்மென்மலர்க்கொகைத்துவதுண்ணுலிடையோடே
படைபாய்கல் விரிஞெய்ய மெய்சோசப் பரியுமாற்
புடைவாய்மா மலைசமத்து தள்ளாடிப் பொறுக்கலா
திடைவார்மேற் சோர்வேறி மெய்க்கனே பொறுப்பிதே.

இ-ள். தொடை வார் மென் மலர்க் கோதை - தொடுக்கப்பட்டதாகிய கீண்ட மெல்லிய மலர்மாலையை அணித்தவனாகிய சுதக்கினை, - துவன் தன்னால் இடையோடு - துவருகின்ற தண்ணிய துலைபெர்த்த இடையோடு, - படைபாய் நல்லியின் கொய்ய மெய்சோரப் பரியும் - அம்புதைத்த மானினது மெய் சோரதல்போலத் தன்னாடம்பு சோர்க்கடைய வருந்த வார், - புடைவார் மாமலை சுமந்து தள்ளாடிப் பொறுக்கவாறு இடைவார் மேல் - புடைத்த சுச்சையுடைய பெரிய (தன்) மலையைச் சுமந்து தன்னாடிச் சுமக்கமுடியாது வருந்துபவராகிய இடையார்மீது, - சோர்வு ஏறில் பொறுப்பது எவ்வன் - சோர்வு அதிகப்படிற் சுமப்பது எவ்வாறு, ஏ-து.

வினா முடியாமையேதான் தின்றது. மலையைச் சுமந்து வருந்துவார் மேற் சோர்வேறின் அவர் சுமப்பது எப்படி எனவு மொருபொருள்பயத்த வால் இது சிவனடையின் முடித்தலாகிய வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்ன மலங்காரம், தொடையையும் மலரையுமணித்த கோதையையுடையவனெ னினுமாம். (உ.)

நெருங்காவி நுகர்க்கலை நெருக்கியவர் நிலையதா
மருங்காவி பெற்றபலன் மற்றொன்றும் மலர்க்கலா
தொருங்காவி யழகுநீந்த கருங்காவி யொல்கிப்போற்
கருங்காவி யெனக்கடலன் கண்பசலை பூத்தவே.

இ-ள். நெருங்க ஆவி நுகர் கலையின் நெருக்கின் அயர் நிலையது ஆம் மருங்கு - நெருங்கிய அகற்புகையையுண்ட கந்திரத்தின் நெருக்கினால் அயருகின்ற நிலையையுடையதாகிய இடை, - ஆவி பெற்ற பலன் மற்றொ - டியினைப்பெற்று, னற்றியமடைந்தபலன் மாத்திரமா? - இ மலர்க்கு அவாது ஒருங்கு அழகு அழிந்த ஆவின் கருங்காவி - (கண்களாகிய) இம்மலர்களுக்கு ஒவ்வாது ஒருங்கே அழகுசெட்ட வாலியின்கண்ணுள்ள கருங்குவளைமலர் களை, - ஒவ்வையோல் கருங்காவி என - பழமையோல (இவைகள்) கருங் குவளைமலர்கடான் வன்றும் சொல்லும்படி, - கடல் கண் பசலைபூத்த - கடல் போன்ற கண்களிரண்டும் பசலைபூத்தன. (எனவே அதுவுமாம் என்பபடி.) ஏ-து.

ஆவி நுகர்க்கலை என்பதற்குப் பாலாலியின் தன்மையைத் தன்னிடத்தே கலர்ந்த கலை எனினுமாம். ஆவி அழகு அழிந்த என்பதற்கு மணமும் அழ் கும் அழிந்த எனினும் பொருத்தம். கருங்காவி கருங்காவி என்று சொல் லும்படி பொருந்த எனக் கருங்காலியை எழுவாயாகக்கொண்டு முடித்துப் பொருள்கொடனுமாம். சுதக்கினையிடத்த வேறுபட்டுத் தோன்றிய குறி இடை ஹதிரித்தைப்பெற்றுத் தோன்றியதொன்றுமாத்திரமா? கண்கள் பசலைபூத்தனவுமாம் என்பது கருத்து. (க.)

காவாது வெண்கோதிக் கவினேறக் காண்டோறும்
வாவாகத் தனின்மாழை வளப்புளதா யினுமரு.

இரகுவுற்பத்திப்பாடலம்.

கறுக

விவாதம் வாக்விதச் செஞ்சேதி மேலெழீஇப்
பாவாது விசித்தனபோற் பசுரம்பு பரந்தனே.

இ-ள். கரவாது வெண் சோதிச் சுவின் ஏறக் காண்டோதும் - மறை
வாது வெண்ணொளியின் அழகானது (கரவா)மேற்படக் காணுந்தோதும், -
கர ஆகும் தனின் - மேலான மாப்பின்சன்னே, - மாணு வனப்பு உடனா
யினும் - இயல்பாகப் பெண்ணிறமுள்ளதாயினும், - மறு விவாத உள்
வாக்வி உற - அங்ஙனப்பு (வெண்ணொளியை) மறத்த செருங்காது உள்
கடங்கியிருக்கும்படி, - செஞ் சோதி மேலெழீப் பாவாது - (அதனிடத்திற்
பெருந்திய) செவ்வொளி மேலெழுந்து பாவாமல், - விசித்தனபோல் - கட
மலிட்டதுபோல, - பசு கரம்பு பரந்த - பச்சைநிறமான கரம்புடன் பரந்தன.
எ-று.

உற என்னுஞ் செயலெனெச்சத்தை பாவாது என்னும் எதிர்மறையினை
யெச்சத்தோடு முடிக்க; ஏதுப்பொருட்டு. காண்டோதும் பரந்த, ஆகத்த
னின் பரந்த எனத் தனித்தனி கூட்டுக. செஞ்சோதிமேலெழீஇப்பாவாதும்
மருவிவாதும் உள்வாக்வித என மாற்றிப் பெருங்கோடலுமாக. (ச)

மாதோற்ற முதுங்கிரண மலியருண வனப்பினு
லோதேற்ற முடைத்தேன மொண்குழையாய்க்தொளியையே
மீதேற்ற வள்ளைபுகா விளங்குயிரு நீலமாம்
போதேற்ற சரோருகமும் புதுமதியம் பொருவுமே.

இ-ள். தோற்றம் உறும் கிரண மலி மா அருண வனப்பினும் ஒது ஏற்
றம் உடைத்தேனும் - உதயத்தைப்பொருத்திய கிரணங்கட்பொலியப்பெற்ற
பெரிய சூரியனைப்போலத் அழகினுற் சொல்லப்படும் உயர்ச்சியையுடைத்
தாயினும், - ஒண்குழை வாய்க்து ஒளியை மீது ஏற்ற வள்ளை புகா விள
ங்கும் - ஒள்ளிய குழையையணிந்து ஒளியைமேற்கொண்ட (கரதாவின)
வள்ளையிடுக்கு விளங்குகின்ற, - இரு நீலமாம் போது ஏற்ற - (கண்ணா
டு) இரண்டு நீலமலர்களே (தன்னிடத்து) கொண்ட, - சரோருகமும் -
(மாமலைய) தாமரைமலரும், - புது மதியம் பொருவும் - புதிய சந்திரனை
பொடித்தது. எ-று.

எனவே முகமும் வெளுத்ததென்றபடி. வாய்க்து ஏற்ற வள்ளை என்ச.
உடைத்தேனும் பொருவும் என முடிக்க. (இ)

விஞ்சுபுனற் றிருவேலி விரிகடற்பார் வியப்பருத்
தீங்கின்முகக் குடைத்தமதி முகனோக்கிச் செவ்விபா
சாங்கனியின் நடைந்துமுக மலர்ந்திடுமென் நமைந்திடாற்
தேற்குமுத வழகழிக்குஞ் செய்வாய் விளர்ந்ததே.

இ-ள். விஞ்சு புனல் திரு விரிகடல் கேவிபார் - மிகுந்த நீரையுடைய
அழகுபொருத்திய பரந்த கடலை எவ்வையாகவுடைய பூமியிற், - விளர்ந்தது.

அருத் தீக்கு இவ் மூக்கு உடைந்த மதி மூகம் நோக்கி - புரழப்பெய்
குற்றமில்லாத (சுதந்திரமில்லாத) மூகத்திற்குத்தோற்ற சந்திரனது மூகத்
தைப் பார்த்து, —செவ்வியசக் அனியின் தலைந்ரு மூகம் மலர்ந்திடும்
என்று - பருவத்தோடு வண்டுகளாக் நெருக்கமுற்ற மூகம் மலரப்பெறு
மென்று, —அமைந்திடாத் தேம் குமுத அழகு அழிக்கும் செய்ய வாய் -
அமைவுற்றுத் தேன்பொருந்திய செங்குமுதமலரின் அழகைக்கெடுக்கின்ற
சிவந்த வாயானது, —விளர்த்தது - வெளுத்தது. எ-று.

அமைதல் அழித்தற்குரியதன்மைகள் பலவற்றோடும் பொருந்துதல்;
கருதுதலுமாம். என்று அழிக்கும் குமுதம் என இயைக்க. மூகத்திற்குத்
தோற்ற சந்திரனது மூகத்தைப் பார்த்துச் செங்குமுதமலர்களைவருமென்று
கருதி அதனழகை அழிக்கும் சிவந்தவாய் இப்பொழுது வெளுத்தது என்
பது கருத்து. பொருளுடையானே உண்மையடைபெற்றும். (ச)

என்னாதிந் தெமைநகளு மெடுக்கலா தெய்ப்பினுற்
தன்னாடி ஊர்த்தவிடை யுய்த்ததெனத் தாம்பொரு
வின்னாது விம்முறு வெய்துறு வெண்கதகங்கள்
கொள்ளரின் றனபோலக் குவிமுநீக்கண் கலிந்தலே.

இ-ள். எமை நகளும் எடுக்கலாது - எம்மை காடோறுஞ் சுமக்கலாற்
ருது, —எய்ப்பினால் தன்னாடி ஊர்த்த இடை - (சுமத்ததனாலாய்) இகாப்பி
னாலே அகாந்த வகுந்திய இடையானது, —என்னாது இக்கு உய்த்தது
எனத் தாம் பொரு - இகழப்படாது இவ்விடத்து உய்த்துவிட்டதென்று
தாம் அதனைச் சிவக்காது, —வின்னாது விம்முறு வெய்துறு வெண்கதம் கண்
கொள்ளரின் றனபோல - வெனியெசொல்லாது (மனத்துள்ளைத்து) விம்மி
வெதும்பிக் கொடிய கோபத்தைக் கண்ணிற் கொண்டாற்போல, —ருவி
முநீ கண் கலிந்த - திரண்ட முலைகள் (தம்) கண்கள் கறுத்தன. எ-று.

என்னாது என்பதை எடுக்கலாது என்பதன் எதிர்மறையோடு முடித்
துப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. கலிதல் கறுத்தல் என்ற
பொருட்டாய் கருமைவயுக் கோபத்தையுமுணர்த்திநின்றது. இது தற்
குறிப்பேற்றம். (ச)

லன்னவா றுடைக்கடல் வந்த முத்தொளி
துன்னவா றாயினிர் தோட்டுக் காதிடைப்
பொன்னவா றளந்திடு கண்ணி புண்கணுற்
தின்னவா றணிகல் பிழந்து வைனென.

இ-ள். லன்ன ஆறு உடைக் கடல் வந்த முத்து ஒளி தன்ன - அந்
திய ஆற்றினையுடைய கடலிற்றோன்றிய முத்திவது ஒளிபொருத்துதலால், —
லாய் தாமினிர் தோட்டுக் காதிடை - வெண்ணிறத்தோன் தம்படி விளங்
குவிந்த தோட்டினையுடைய காதின்கண், —பொன்ன ஆறு அளித்திடு

இரகுவர்ப்பத்திப்பாடலும்.

க.அ.க.

கன்னி - பொலியையுடைய எழிலை அகத்த செவ்வகின்ற கண்ணி
புடையனாகிய கடக்கினை, - புன்சன் உற்ற இன்ன ஆற அணி கலம்
இழந்த வைவினான் - வருத்தமுற்ற இவ்வாறு அழகின்மிறப்பை கீழ்விரும்
தான். எ-று.

துன்ன ஏதப்பொருட்டி.

(அ)

பொன்புரை மேனிய டொடையல் பூணினும்
தன்பெருந் கரங்களைத் தள்ளி பரந்துவாள்
வன்பெருந் துயரிகை மகிழ்ச்சி பெய்தினு
மன்புறத் தருமரோ தொலையி லென்பமே.

இ-ள். பொன்புரை மேனியத் தொடையல் பூணினும் - பொன்போ
ன்ற மேனியையுடையனாகிய கடக்கினை மாலையை அணிவதும், - தன்
பெரும் கரங்களால் தள்ளி ஆற்றுவாள் - தனது பெரிய கைகளாலே (அம்
மாலையைத்) தள்ளி (அதன்கமையைத்) த் தணிப்பவள், - வன் பெரும் துய
ரிகை மகிழ்ச்சி பெய்தினுள் - மிக்க பெரிய துயரின் கண்ணே மகிழ்ச்சியை
அடைந்தாள், - தொலையில் இன்பம் துன்பமும் தரும் - அழியில்லாத இன்
ப்பொருள் துன்பத்தையும் தரும்போதும். எ-று.

ஆற்றுவாள் என்பதற்கு இளைப்பை ஆற்றுவாள் எனினுமாம். துயர்
மாலையைத் தாங்கியதாலாய துயர். அதன்கண் மகிழ்ச்சி வந்தது தன்னு
தவரல் வந்த மகிழ்ச்சியை, எப்பொழுதும் இன்பத்தைக்கொடுப்பதாயின
மாலே இப்பொழுது துன்பத்தைக் கொடுத்ததாகலின், துன்பமுந்தருமரோ
தொலையிலென்பமே என்றார். இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்று மலம்
காரம்.

(க)

மண்ணெதிர்ப் பபெந்தோ டாடு மற்றைய
கண்ணெதிர்ப் படி. னுங்கைச் சோர்வு காட்டுமாற்
பண்ணெதிர்ப் படுமொழிக் கென்னை பற்றுவு
எண்ணெதி ரப்படு மின்ப துன்பமே.

இ-ள். மண் எதிர்ப்பிடு பத்தோடு ஆடும் மற்றைய கண் எதிர்ப்படி
தும் - பூமியின் கண்ணே எதிர்ப்படுவன்ற பத்தோடு விளையாடுவன்ற மற்ற
ைய பொருள்களும் (தன்) கண்களுக்குக் காணப்பட்டாலும், - கைச்
சோர்வு காட்டும் - (திண்டிதற்கண்) கைச்சோர்வைக் காண்பிப்பாள், - பண்
எதிர்ப்படும் மொழிக்கு பற்றுவு என்னை - பண்போதும் மொழியையுடைய
கடக்கினைக்குப் பற்றப்படுவன என்னை? (ஒன்றுமில்லை என்றபடி), -
இன்ப துன்பம் என் எதிர்ப்படும் - இன்பத் துன்பங்கள் மனத்தில் மாறு
தலைப் பொருத்தும். எ-று.

மாறுதல் இன்பத் துன்பமாகவும் துன்பம் இன்பமாகவும் மாறுதல்.
இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பற்றுதலையுடைய இப்பொழுது துன்பமாகத்தோன்
பினமையின் எண்ணெதிர்ப்படுமின்பதுன்பமே என்றார். இதுவுமேலாவாணி.

மமிழ்த்துப் பதத்தினும் காத்தும் வாங்கனி
திசுழந்தாற் ருதுறை செயல்கொண் டெள்ளவாற்
புகழ்த்தவர்க் கல்லது பொருந்தி டாதமை
புகழ்த்தவர்க் கியார்கொலோ விரங்கு வார்களே.

இ-ள். உற மமிழ்த்து பதத்தினும் காத்தும் வாங்கு அணி - மிசவும் மமிழ்த்து காவினின்றும் கையினின்றும் கழற்றிய ஆபரணங்கள்.—திசுழந்து அரற்றாது உறை செயல் கொண்டுள்ள - விளங்கி ஒலியாதிருக்கின்ற செயலுக்கொண்டிருக்கின்ற.—புகழ்த்தவர்க்கு அல்லது பொருந்திடாதமை இசுழந்தவர்க்கு - புகழ்த்தவர்க்கன்றிப் பதைத்துத் தம்மை இசுழந்தவர்களுக்கு.—இரங்குவார்கள யார் - இரங்குபவர்கள் யாவர். எ-று.

அணி சிவம்பும், வளையலும். இவைகள் கழற்றியபடியால் இரங்கா திருத்தன வன்க. புகழ்தல் அணிதலையும் இசுழ்தல் கழற்றுதலையும் ருதி த்துநின்றன. இதுவுமேலையணி. (கச)

மணிவருத் துடையபே ரணிகள் வாங்கவும்
தணிவறப் புதியதோர் காட்சி தந்தன
ஒணிவுறக் கருவொடு தோற்றும் வண்ணமே
யணியவட் கெண்ணுகொ ளணிக ளாயமே.

இ-ள். மணி வருத்தடைய பேர் அணிகள் வாங்கவும் - மணிகளாத்கெ ய்த பெரிய ஆபரணங்களைக் கழற்றவும்,—புதியதோர் காட்சி தணிவு அற தந்தன - (கதக்கிணையானவன்) புதியதொரு தோற்றத்தைக் குறைவறக் காண்பித்தன.—துணிவு உடக் கருவொடு தோற்றும் வண்ணமே அணி யவட்டு - தெளிவுபொருத்தக் கருப்பத்தோடு தோன்றியவப்பே ஆபரணமா கப்பொருத்தியவனாகிய அக்கதக்கிணைக்கு;—அணிகளாய எண்ண - ஆபர ணமாயுள்ளன வேறு யானை? எ-று.

உம்மை சிதப்பு. அணியவள் விணையாலணியும்பெயர். (கஉ)

போதெழில் வண்டலா டுடம்பு காங்கிழ்
போதிசை தொழிதூறு வறிதிற் போதவே
போதொரு மூன்றினி லமைத்த பொங்கணை
போதிரன் டுனும்கிடா புரிந்து வைகுமே.

இ-ள். போது எழில் வண்டல் ஆடு இடம் - மிகுத்த அழகையுடைய விணையாட்டைச்செய்தின்ற இடமானது.—புகா சிசுழப்போது இசை தொழில் ஒரு வறிதிற் போது - (அக்கதக்கிணை தன்னிடத்திற்) புருந்த கடக் குக்காலத்த அடையப்படுகின்ற தொழிலு (இப்பொழுது) அடையாது வறிதாகக் கழிய.—போது ஒரு மூன்றினி லமைத்த பொங்கு அணி - மூவகைப்பூக்களாது செய்யப்பட்ட பொலிகளைய சயனத்திலே,—போது

இரகுவர்ப்பத்திப்படலம்.

கஅடி

இரண்டிலும் விட புரிந்த ஊரும் - இராப்பகலாகிய இரண்டொன்றிலும்
கீழ்காது விரும்பி இருப்பான். எ-து.

போத ஊரும் என இலையும்; கீழ்க்காலம், மூப்பு சோடும்பு, சொ
டிப்பு, கீர்ப்பு, “மூப்புவினாந்தபடியென்கொல்” என்றார் பிறரும். (கக)

மெலியன் வலியர்செய் விதியின் மேய்தரும்
வலியன் மெலியர்செய் வகையின் வாய்க்குமான்
மெலியன் வண்டலாட் டுடஞ்செய் மெய்த்தவம்
வலியன் பூவனைத் தவத்தின் மாட்சியே.

இ-ள், வலியர் செய் விதியின் மெலியன் மேய்தரும் - வலியோர்செய்த
மூயற்சியின் இறுமையினாலே (அவர்செயல்) மெலியனவாகவும் போதும், -
மெலியர் செய்வகையின் வலியன் வாய்க்கும் - மெலியோர் செய்த செயலின்
பெருமையினாலே (துவர்செயல்) வலியனவாகவும் வாய்க்கப்பெறும், - வண்
டம் ஆட்டு இடம் செய் மெய்த்தவம் மெலியன் - (என்னையெனின்) வினை
யாட்டிடம் செய்யப்பட்ட உண்மையான நிலம் மெலியனவாயின, - பூ
வினைத் தவத்தின் மாட்சி வலியன் - பூவனையினது தவத்தின் மாண்பு வலி
யனவாயின. எ-து.

மெலியன் - பெலயில்லாதன. வலியன் - பெலமுன்னன். ஆக்கம்
வருவிக்கப்பட்டது. (கச)

சயந்தனைச் சசிபெறு தகவின் மைந்தனைப்
பயந்தன டெய்வதூந் னுரியும் பம்பின்
விபந்தன பாரெல்லா மிருந்த வேரகையே
நயந்தரு கனிப்பினார் நவிலு மோதையே.

இ-ள், சசி சயந்தனைப் பெறு தகவின் மைந்தனைப் பயந்தனன் - இச்
இரானி சயந்தனைப்பெற்ற தகைமையைப்போல (சந்தக்கினையும்) புத்தி
னைப் பெற்றான், - டெய்வ தூந் னுரியும் பம்பின் - (அப்பொழுது) தேவதூந்
துரியும் ஒலித்தன, - பாரெல்லாம் வியத்த - பூமிவிழ்எனவர்களைல்லாம் புத
ழ்த்தார்கள், - சயம் தரு கனிப்பினார் நவிலும் ஒதை மிருத்த - நன்
மையைத்தருகின்ற கனிப்பினையுடையவர்சனாகிய நகரமாந்தர்கள் (புதல்
வற்பேருமிய) உவகைக்கருமத்தையே எடுத்துப்பெருகின்ற ஆரவாரம் (என்
ரும்) மிருத்தன. எ-து.

ஐயுருப் கிரகரத்தாற் றொக்கது. உம்மை எச்சத்தோடு செப்பு. அரு
மையும் பெருமையுத்தோன்றச் சயந்தனைச் சசிபெறுதகவின் என்றார். (கடு)

அருகலி லுவகைசொல் பவர்க்கு மன்னவன்
வருகென வேண்டுவ மகிழ்ந்து விதின
னிருகல நியமுல கெங்கு மூடிய
ஒருகலி கையுமலா தொழிந்த வில்லையே.

உச

கடவுள்

இரகு வம் பிசம்.

இ-ன். அருகல் இல் உலகை சொல்பவர்க்கு - (புதல்வற்பேருதிய) பெரிய மகிழ்ச்சியை (தன்னைக்கு வந்து) சொல்பவர்க்கு, —மன்னவன் வருக என வேண்டிய மகிழ்ந்து விடுவான் - அயமகாராசன் வருக என்று (அவர்கள்) விரும்பியவற்றை மகிழ்ந்து பெரிதும் கொடுத்தான். —இரு கவரியும் உலகெங்கும் மூடிய ஒருகவரியும் அல்லாது - (அவ்வணம் கொடுத்தபொழுது) இரண்டு சாமவாகனம் உலகமுழுது மூடிய ஒரு குடைபுமன்றி (க் கொடாமல்) எஞ்சியவாகிய பொருள்கள் பிறவியில், ஏ-து.

ஒழித்தலில்லை எனவே என்னவெல்லாம் கொடுத்தப்பட்டன என்பதாம்

வேறு.

தந்தை னுடைய மிகக்குதான் னுகப்பு வல்லி தன்னையே
யந்த நான்ம தத்தல்கொண் டறக்க ளிப்பி னுடனார்
கந்த நாற லர்க்குமுற் றருக்கு டைந்து காற்றொடச்
சந்த னுச லத்தனம் வருத்து கின்ற தன்மையே.

இ-ன். தந்து என அயிர்க்கும் தன் தகப்பு வல்விதன்னை - தனோ என்று ஐயமுறுகின்ற தன்னைய இடையாகிய கொடியை, —சந்தன் அசைத் தனம் வருத்துகின்றதன்மை - சந்தனமணிந்த மலைபோன்ற முலைகள் (தம் பாரத்தானே) வருத்துகின்றதன்மையை, —அந்த நான் மதத்தல் கொண்டு - (அரசுபுதல்வன்பிறந்த) அற்றைத்தினத்தில் மறந்து - கந்தம் காது அவர் கருக்கு உடைந்து கால்தொட - சதுமணங்கமழுகின்ற பூமல அணிந்த கடத்தலின் டட்டலிழந்து காலைத்திண்ட, — அறக் களிப்பின் ஆடினார் - மிகவும் களிப்பினோடு (பெண்கள்) கடத்தாடினார்கள். ஏ-து.

முலைப்பாரத்தால் இடை முரியமென்பதை அரசனுக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்ற மகிழ்ச்சியால் மறந்து பெரிதும் கடத்தாடினார்கள் என்பது இதன் கருத்து. தொட ஆடினார் என இவையும்; காரியப்பொருட்டு, (கா)

திக்க ளந்த மான்மதந் திளைத்த வாசம் யாவும்வான்
புக்க ளந்த கண்ணமென் பொடிப்பொ லிந்த பூழிபார்
மிக்க ளந்த ருக்குமத் தனங்க னுள்ளி யப்பொடே
மக்க ளந்த நாகராகி மையல் கொண்டு வைகினார்.

இ-ன். மான்மதம் திளைத்த வாசம் யாவும் திக்கு அகந்த - மிகுமதம் கலந்த வாசனாநிரலியக்கனிலுள்ள சதுமணங்கமெல்லாம் திக்குவகையுஞ் சொன்று பார்த்தன, —மென் கண்ணப்பொடிப் பொலிந்த பூழி வான் புக்கு அகந்த - மெல்லிய கண்ணப்பொடிகளாற் பொலிவடைந்த பூழி ஆரையத்திலே சென்று பார்த்தன, —ருக்குமத் தனங்கள் பார் மிக்கு அகந்த - ருக்குமச் சேறு பூமிமேலே மிக்குப் பார்த்தன, —உன் விடப்பொடி மக்கள் அந்த நாகராகி மையல்கொண்டு வைகினார் - அதத்தே விடத்தனோடு மனுட்கள் அந்தத் தேவர்களோடு கலியவக்கம் கொண்டிருந்தார்கள். ஏ-து.

இரகுவர்பத்திப்பட்டிக்.

௧௮௭

உன்விப்போடி வினாபாட்டை இமையாறு நேர்க்கி நிற்றலால் காச
நாடி என்றார். “மனிதருத்தேவரானுர்கண்ணிமையாறுவாழ்த்தி” என்றார்
பிறரும். இனி “மக்களத்தகாராதி” என்றும் பாடத்திற்கு இம்மாதிரி
கனாவ் மக்களுர் தேவராடியோரும் இஃதென்னென்று மயக்கமுற்றிருத்
தார் எனப் பொருள் கொள்க. (௧௮)

உற்று ளாரொ ருத்தருக் கொருத்த ரோடி யோகையே
சொந்து ளார வர்க்கவர் சுருக்கி ளாது தூவினார்
மற்று ளாரி யாரும்பாரும் வண்மை வர்க்க ளாதலாற்
பெற்று ளாரை யின்னென்று பேச ளாவ தாகுமோ.

இ-ள். ஓடி உற்றுணர் ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் ஒகை சொந்துணர் -
ஒடிப்போய் அந்த ஈகாத்திலிருப்பவர்கள் ஒருத்தருக்கொருத்தர் மகிழ்ச்சி
வாழ்த்தையைக் கூறினார்கள், — அவர்க்கு அவர் சுருக்கிவந்த தூவினார் -
அவர்க்கவரே குறையின்றி (ப் பொன்னைச்) கொடுத்தார்கள், — உணர் யாரும்
யாரும் வண்மையார்கள் ஆதலால் - அங்குள்ளவர்கள் ஈவர்களும் கொடை
யாளர்களாயிருத்தவினால், — பெற்றுணாரை இன்னர் என்ற பேசலாவது
ஆகுமோ - (அவர்கள் கொடுத்த பொருள்களைப்) பெற்றவர்களை இவர்கள்
என்று குறித்துச் சொல்லுதல் கூடுமோ. எ-று.

ஓகாரம் - ஐதிர்மறை. மற்று அரை, அவர்க்கு அவர் என்றது சொன்
னவர்க்குச் சொல்லப்பட்டவர் என்றபடி. (௧௯)

இரக்கு வாரி ரப்புமற்கை யீருவார்க ளீகையு
நிரக்கு மாகு தைப்படாது நேர்நி னைந்து நிற்றலாற்
புரக்கு வாகு முள்வகைப் பொருட்டி. நம்பு நம்மிடா
காக்கு வாகு மற்றைகளி னெத்து ளார்க னாத்தினே.

இ-ள். இரக்குவார் இரப்பும் சுருவார்கள் ககையும் - இரப்பவர்களு
டைய இரந்துபெறும்பொருளும் கொடுப்பவர்களுடைய கொடைப்பொரு
ளும் — நிரக்குமர் குறைப்பட்டாது நேர் நிறைத்து நிற்றலால் - நிறையுமாறு
குறைவுபடாது சம்பட்டி நிற்றலால், — அந்தறையில் - அந்தறத்தினத்
தில், — புரக்குவாரும் - கொடுப்பவர்களும், — உன்னை கைப்பொருள் திரம்
புறம்மிடா காக்குவாரும் - தமக்குக் கிடைத்ததை கைப்பொருளின் பகுதி
வைப் புறத்தே விடாது மறைத்துப் பேணிவைப்பவர்களாகிய அவ்விரப்பவர்
களும், — கனத்தின் ஒத்துணர் - ஒருகணப்பொழுதினுள்ளே தம்முனைத்
தார்கள். எ-று.

மற்று அரைநிலை; வினாமாற்றுமாம். ஐ காரியை. கறமை யிருதி
பற்றித் தமக்குக் கிடைத்த பொருளைப் புறத்தே விடாமையின், உன்னகைப்
பொருட்டி. நம்பு நம்மிடா - புரக்குவாரும் என்றார். இனி இரக்கு இரத்தத்
தொழிலும் சுதந்தொழிலுக்கு சம்பட்டிநிற்றலாற் (கொடுப்பவர்களிலாவது)

கஅஅ

இரகு வ ம் மி ச ம்.

நினா) கொடிப்பலர்களும் லோபிகளும் தம்முன்னோத்தரர்கள் என்பாரு
முளர். அது இத்தனைச் சிறப்பின்று. (௨௦)

இம்பர் யாரு யாவுமெல்லை எல்ல கொள்ள வின்பொடோர்
நம்பி நாளி ரண்டுவார மாய தென்ன விற்றவாளு
செம்பொன் மாலை யம்பொனார்கள் சிந்து போது சென்றுவிழ்
பம்பு மார்ப தங்களை பலன்பெ ருது மீளுமே.

இ-ள். இம்பர் யாரும் யாவும் எல்லை இல்ல கொள்ள - இவ்விடத்து
எவர்களும் எப்பொருள்களையும் அளவில்லாதனவாகப் பெற, - இன்பொடி
ஓர் நம்பி நாளி இரண்டு வாரம் ஆயது - அக்கொண்டாட்டத்தோடு ஒப்பற்ற
இரகு பிறந்ததான் இரண்டுவாரம் கழிந்தது, - என் கவித்துவரம் - (அவ்வள
மாயபோது அவர்கள் கொடைகையப்பற்றி நாம்) யாது சொல்வாம், - செம்
பொன் மாலை அம் பொனார்கள் சிந்துபோது - சிவந்த பொன்னரிமாலை
களை அழிய இவக்குமியைகர் த்தவர்களாகிய மகளிர்கள் சிந்துப்போது, -
சென்று விழ் பம்பும் ஆர்பதக்களை பலன் பெருது மீளும் - அவற்றிற் செ
ன்று விழுவின்ற ஒவிக்கின்ற வண்டுகளை அக்குப் பயன்பெருது திரும்பு
வன. எ-து.

எனலோ அக்குவந்தவர்களிற் பயன்பெருதவர்கள் ஒருவருயிலலை என்
பதாம். பொன்னரிமாலையிற்றேனின்ருதவின், செம்பொன் மாலையம்பொ
னார்கள்.....பலன்பெருதுமீளுமே என்றார். (௨௧)

மாத ராரொர் பாலம்மற்றை மைந்த ராரொர் பாலரே
தாது ராய மடலையார் தழைத்த சாரொர் சாரெலாம்
பாத ராக முங்கழற் பெய்பதும் ராக முஞ்செறி
பேத ராக முங்கொ பேபிறங்கு மவ்வி டங்கனே.

இ-ள். மாதரார் ஓர் பாவர் - பெண்கள் ஒருபக்கத்திலுனர், - மைத்தரார்
ஓர் பாவர் - ஆடவர்கள் ஒருபக்கத்திலுனர், - தாதுராயமலை ஆர் தழைத்த
சார் ஓர் சாரெலாம் - பொன்னரிமாலையின் நிறைந்து விளங்குகின்ற இடங்
கள் ஒருபக்கமெல்லாம் உள்ளன, - அவ்விடங்கள் - அத்த இடங்கள், - பாத
ராகமும் - பாத்திணித்தையும், - கழல் பெய் பதமராகமும் - வீரக்கழலி
வணிகந்த பதமராகமணியினொளியையும், - செறி பேதராகமும் செறி பிறங்
கும் - (இவ்விரண்டு) செறிந்த பேதமராக நிறத்தையும் கொண்டு விளங்கும்,
எ-து.

பாதராகமும் பதமராகமும் பொன்னரிமாலையிற் ருத்தவின் செறி
பேதராகமுகொடுபிறங்கும் என்றார். ராகம் - நிறம். வினையெச்சவீது
கொட்டுகின்றது. (௨௨)

கிகரின் மைக்க னாரொடு கெருங்கு மாந்தர் தம்மொடு
முகா மிக்க விரெடு முதிர்ந்த கேனி மூனவாற்

இரகுலப்பதிப்பாடலம்.

சுருது

பகரு மட்டு நீடுமும் பரந்த கந்த நீரோடு
மகரு விட்ட சேடுமே மலந்த கைவி னாந்ததே.

இ-ள். கீதர் இவ் கை கனாரோடும் கொடுங்கு மார்தர் தம்மொடும் - ஒப்பில்வாத மை எழுதிய கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிருக்கும் கொடுங்கிய ஆடவர்களுக்கும், - மூராம் மிக்க வீடுமே - தலைமையித்த கேதத்தோடு, - முதிர்ந்த கேளி மூலவால் - மிருந்த வினையாட்டு மூண்டுகொள்ளுதலால், - பகரும் மட்டு நீடுமும் - சொல்லப்படுகின்ற வாகனைப் பொடியோடும், - பரந்த கந்த நீரோடும் - பரந்த வாகனைப்பொருந்திய (பனி) நீரோடும், - அகரு இட்ட சேடுமே - அகற்குழம்போடும், - அவந்தலை வினாத்தலை - கைமூண்டாயது. எ-று.

மூன்னருள் ஓடு உருபுகளிரண்டும் குவவுருபின்பொருளில் கந்தன.
பின்னைய உடனிகழ்ச்சி. (உரு)

வேறு.

வீரமே தருங்கொலை வேற்க ணார்முலைப்
பாரமே வருத்தினும் பரிவின் வல்லோரோ
யாரமே குழைத்திழைத் தப்பிக் கந்தநற்
சாரமே யிறைந்தனர் தலைம யங்கயே.

இ-ள். வீரம் தரும் கொலை வேல் கண்ணார் - வீரம்பொருத்திய கொலைத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிர் கள், - மூலம் பாரம் வருத்தினும் - தம்மை (விண்ணுந்து போதற்கு விடாது) முலைப்பாரம் வருத்தினாலும், - பரிவின் வல்லோரோய் - விருப்பத்தினால் விரைந்து சென்று, - ஆரம் குழைத்து இழைத்து அப்பி - சந்தனச்சேற்றைக் குழைத்துண்டாக்கி (ஒருவர்க்கொருவர் அள்ளி) அப்பி, - தலைமயங்க கந்த நல் சாரம் இறைத்தனர் - (தம்முட்) கலப்புற வாகனைப்பொருத்த கல்ல (பனி) நீரைச் சொரித்தார்கள். எ-று.

வருத்தினும் போய் என இயையும். தலைமயக்கல் ஒருசொல். (உரு)

ஏத்தினங் கொங்கையா ரிரவி மெய்யம்பினர்
வாய்ப்புறா சிவிறிரீர் வழங்கக் கங்கணப்
பூந்தளக் கமலமும் புதிய சங்கணி *
காந்தளார் தனித்தனி கடுப்பக் கதனுமே.

இ-ள். ஏத்த இனம் கொங்கையார் - சிவிரந்த இனமையாகிய முலைகளையுடையவர்களாகிய பெண்களும், - இரவி மெய்யம்பினர் - மலைபோலும் புயங்களையுடையவர்களாகிய ஆடவர்களும், - வாய்ப்புறா சிவிறிரீர் வழங்க - சிறந்த சிவிறிவேண்டி பனிநீரைத் தெளிக்க, - கங்கணப் பூந்தளக் கமலமும் - கடைத்தளையணிந்த பொலிகளாகிய இதழையுடைய தாமரைமலர்களும், - புதிய சங்கு அணி காதலரும் - புதிய கவையணியணிந்த காதலர்

மலர்களும்,—தனித்தனி கடுப்பக் காணும்—ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பக் காணப் படும். எ-று.

ஒருவருக்கொருவர் சமமான பருவமுடையவென்பார், எத்தினங்கொங் கையாரிலிமெய்யம்பியார் என்றும், ஒன்றுக்கொன்று பித்தாது விசுவால் தனித்தனிகடுப்பக்காணும் என்றும் கூறினார். கங்கணக் கமலம் என்றது ஆடவர் கையை. சுவகணிசாத்தன் என்றது மகளிர் கையை. ஒவ்வாத கமல மும் காத்தரும் ஒப்ப எனவு மொருபொருள் தோன்ற நின்றது. (உரு)

வலியிரா சவ்வியும் மடங்க லேறுமொந்
தொலிவிரா யெதிர்ந்துள ரேனுமோர்ந்திடிண்
மெலியரோ மெல்லியர் வேற்குங் பாடவர்
புலியிரா யெதிர்ந்திடக் களபம் போக்குவார்.

இ-ள். வலி இரா கவ்வியும் மடங்கல் என்றும் ஒத்து—(பெண்கள்) வலி மையில்லாத மாணியும்—ஆடவர்கள் வலிமையுள்ள சிங்கேற்றையும் ஒத்து,— ஒலிவிராய் எதிர்ந்துள்ளரேனும்—ஆரவாரம்செரண்டு எதிர்ந்தாராயினும்,— துர்ந்திடிண் மெல்லியர் மெலியரோ—ஆரவாமிடத்துப் பெண்கள் (ஆடவர் களுக்கு) வலிமையிற் குறைந்தவர்களோ? (அன்று; ஏனெனில்),—வேல் கை ஆடவர் புலி விராய் எதிர்ந்திடக் களபம் போக்குவார்—வேலியேற்றிய கையையுடைய ஆடவர்கள் புலியை செருக்கி எறிய (அவர்கள் அதற்குமா ராகக்) களபத்தை எறிவார்கள். எ-று.

புலி கால்வணக்காத்துவொன்று. களபம் கையைக்காத்து. ஆடவர்கள் புலியை எறியப் பெண்கள் யானைக்கன்றை எறிவார்கள் என்பதும் தோன்ற நின்றது. (உரு)

பரிணபடச் சிவிறிரீர் பாய்ச்சற் கேடுறெடு
பரிணபடச் செல்லுமங் கவர்க்குப் பெண்மறைத்
துண்படக் கொடாமையுந் துலக்கு காவியி
வரிணபடக் கொடாமையு மெலிய வுல்லவே.

இ-ள். பரிணபடச் சிவிறிரீர் பாய்ச்சற்கு—பெருமைபொருத்தச் சிவிறி ரீரைத் தெளித்தற்கு,—எனெடு பரிணபடச் செல்லும் அகவெரீது—சிங் கேற்றையும் பெண்மாணியும். ஒப்பச் செல்லுகின்ற (ஆடவரும் பெண்களு மாகிய) அவ்விருபருதியார்களுக்கும்,—பேண் மறைத் துண்படக் கொடா மையும்—(அகீர்) விரும்பப்படுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற திருகண்கனி தூம்படக் கொடாமையும்,—துலக்கு காவியின் இண்படக் கொடாமையும் எனியவல்ல—விளக்குகின்ற கருக்குகரிமலர்போலும் திருகண்கனிலும் படக் கொடாமையும் அரிவனவாயின. எ-று.

எந்தை ஒப்பச் செல்லும் ஆடவர்க்கும் பரிணபடப்பெய்ப்பச் செல்லும் பெண்களுக்கும் மறைத்துண்படக் கொடாமையும், காவியினிண்படப்

இரகுவர்த்தத்திப்பாடல்.

௧௧௧

கொடாமையும் வளியவல்ல என்சு. நிரணிநற, கொடாமையும் வளியவல்ல
என்கொ கொய்ப்பர் என்பது தாற்பரியமாகும். பெண் விசாரம். மகா முத்த
குறை. தாமரை, காலி என்பன ஆகுபெயர்கள். (௨௪)

கன்பொருட் திருதிருத் தவர்கள் கேளிவாய்த்
தென்பொருட் டெழுமிரு கிகரி தாங்கிய
மின்பொருட் திரங்குமச் சிலம்பு தான்விடா
தென்பொருட் திரங்குமக் கழல்க னென்பயிலே.

இ-ள். கன்பொருட்டு இருதிருத்தவர் கன் கேளிவாய் - மங்கலம் கா
ணமாக (ச் செயல்பயிற்) ஆன் பெண் என்னு மிருபருப்பினர்களு ள்வ
வினாயாட்டினிடத்து, - தென் பொருட்டு எழும் இரு கிகரி தாங்கிய மின்
பொருட்டு அ சிலம்பு இரங்கும் - அழகாகிய பொருளையுடைத்தாய் எழு
ந்த (முனைகளென்னும்) இருமனைகளைத் தாங்கிய இடை காரணமாக அச்
சிலம்புகள் ஒலிக்கும், - தான்விடாது அக்கழல்கள் என்பொருட்டு இரங்
கும் - காங்களை விடாமற் பற்றிக்கொண்டு அக்கழல்கள் பாதுகாணமாக
ஒலிக்கும். எ-று.

அகாச்சுட்டுக்களிரண்டும் முறையே பெண்களதும் ஆடவர்களதும் காலி
லுள்ள சிலம்பும் கழலும் என்பவற்றைச் சுட்டிநின்றன. என்ப அமைநிலை.
என் என்னும் வினா அதிசயங்குறித்து நின்றது. கன்பொருட்டு என்பதற்
குப் பின்னையையுடையது எனப் பொருள்கூறி, வினாயாட்டோடு கூட்டிப்
பொருள்கொள்வாருமுள். கன்பொருள் - பின்னை. (௨௫)

செருமித நிலைதெரித் துரைப்பச் சேணுயு
ரருமித நிலையவர் தமக்கு மாகுமே
பெருமித வரிசை மனைய பெட்பறா
நிருமித நிலையகெய் வாட்டு நீர்மைமே.

இ-ள். பெருமித அரிசனம் அளைய பெட்பு அரு நிருமித நிலைய செய்
ஆட்டு நீர்மை - மனையொருந்திய மஞ்சள் கலக்கப்பெற்ற விருப்புநீர்க்காத
நிலமிக்கப்பட்ட நிலையையுடைய செயலினையாட்டின் நீர்மையினது, -
சேரும் இந் நிலை தெரித்து உரைப்ப - அடைந்த இன்பநிலையைத் தெரி
ந்து கூற, - சேண் உயர் அருமித நிலையவர் தமக்கும் ஆருமே - கனர்க்க
மாகிய உயர்க்க பதத்தையுடையவர்களாகிய தேவர்களுக்கும் கூடுமா?
(கூடாது.) எ-று.

வினா எதிர்ப்பதத்து நின்றது. அளைய, அருத, நிலைய என்னும் பெய
ரொச்சுக்கள் தனித்தனி செய்வாட்டோடு முடிந்தன. இனி நீர்மை என்
பதை எழுணவாகக்கொண்டு நிலைய என்பதோடு முடித்தப் பொருள்
கூறினு மமைபும். சேரும் என்பது செரும் எனக் குறையின்றது. (௨௬)

கலிப்புடை நறம்புனல் படிந்து காண்கஞ்
சொலிப்புடை நாமவே லாசன் சொன்மறை

பொலிப்புடை முனிபொடி மேகி பொண்டைப்
பலிப்புடைப் பருமணிப் பவனத் தெய்தினான்.

இ-ள். கலிப்பு உடை நறும்புனல் படித்து - ஒலித்தலையுடைய நறிய நிலிலே ஸ்ரானஞ்செய்து;—கானல் அம் சொலிப்பு உடை நாமவேல் அரசன் - ஒளியினது வளர்ச்சியையுடைய அச்சத்தைச்செய்தின்ற வேற்படைவை வேத்திய நிலைமகாராகன்;—சொல் மறை ஒலிப்பு உடை முனியொடும் ஏகி - சொல்லப்படுகின்ற வேதகோவத்தையுடைய வரிட்டமுனிவரோடும் சொன்று;—ஒண் தவப் பலிப்பு உடைப் பருமணிப் பவனத்து எய்தினான் - ஒள்ளிய தவப்பலிப்பாகிய புதல்வனையுடைய பரிய மணிகளை யழுத்திச் செய்த கோயிலையடைந்தான். எ-து.

படித்து ஏகி எய்தினான் என முடிக்க. தவப்பலிப்புடைப்பவனம் என்பதற்கு, புதல்வனைத் தன்னிடத்துக் கொண்டமையாத் தவப்பலிப்பையுடைய கோயில் எனினுமாம். கோயில் - அரசமாளிகை. (௨௦)

பரித்தரு டானமுற் பவித்திரத்தனைக
விருத்தொழி னடந்தவங் கிருந்த வேந்தறன்
மருந்தனாற் கண்டபின் மகிழ்ச்சி யுண்ணிறைந்
திருந்தது நடந்தது கவ்வை யீட்டமே.

இ-ள். பரித்தரு அருள் தானம் முன் பவித்திரத் தனை இருத்தொழில் கடந்தது - விருமபிக் கொடுக்கப்படுகின்ற தானமுதலாகிய சுத்தமான தன்மைபொருத்திய பெரிய தொழில்கள் கடந்தன;—அங்கு இருந்த ஏந்தல் மருந்து அன்னாற் கண்டபின் - அங்கே இருந்த அரசன் (பிறவியினைக் கு) மருந்தையொத்த புதல்வனைக் கண்டபின்பு;—மகிழ்ச்சி உள் நிறைத்து இருந்தது - மகிழ்ச்சியானது அவன் உன்னத்தே நிறைத்திருந்தது;—கவ்வை சுட்டம் நடந்தது - துன்பக்கட்டம் நீங்கியது. எ-து.

தானம் வீசுதானமுதலியன. முற்பவித்திரத்தனையிருத்தொழில் என்பது சாதகன்ம முதலியனவற்றை. (௩௧)

வெங்கய நிருதர்த மருட மீயிகை
யங்கதிர் களைகழ லரச னுனை
பங்கய மலந்தா விகைக்கு பான்மையாத்
செங்கதி ராயினான் சிறிய செம்மலே.

இ-ள். வெங் கய நிருதர்தம் மருட மீயிகை அதிர் களைகழல் அரசன் ஆனை பங்கயம் - கொடிய யானைப்படையையுடைய அரசனானது முடியின் மீது ஒலித்தவின் செறிவுபொருத்திய வீரக்கழையுடைய அரசனது முகத் தாமரை;—அவந்தா வினங்கு பான்மையாகல் - அவரும்படி வினங்குதன்மை யினால்;—செங்கதிர் ஆயினான் சிறிய செம்மல் - சூரியனுயினான் இவ்வய புதல்வனாகிய இரகு. எ-து.

இரகுவுற்பத்திப்பாடலுள்.

ககக.

வத்தின ஊரிபடைத்த அசர்சொறும் வணங்கப்படிப் பாதங்களை
புடைவாடுனென்பார், வெங்கெரிஞதத்தம்மகுடயீகை யங்கதிர்சொறாறா
சன் என்றும், புதல்வனைக்கண்டு முகம்மயர்தவிற் செங்கெரியினுஞ்சிறிய
செம்மனை என்றும் கூறினார். இது ஏதவுருவகம். (கக.)

உதிபமை புனத்தின ஹைகை யொண்டகடல்
கதியமை வின்றியே பெருகக் காண்டலாற்
புதியான் கலையெலா நிறைந்த பூரண
மதியமு மாயினு னகைய மைத்தனே.

இ-ள். உதி அமை உனத்தினுள் உணகை ஒன் கடல் - கல்வியறிவமை
ந்த மனத்தையுடையவனுடைய நிலைபனது மகிழ்ச்சியாகிய ஒள்ளிய கடலை, —
கதி அமைவு இன்றிப் பெருகக் காண்டலால் - கதிருறைதலின்றிப் பெரு
கச்செய்தலால், — அகைய மைத்தன் - அப்புதல்வன், — புதிய கன் கலையெ
லாம் நிறைந்த பூரண மதியமும் ஆயினான் - புதிய எல்ல கலையெல்லாம்
நிறையப்பெற்ற பூரணசந்திரனுமாயினான். எ-து.

காண்டலால் ஆயினான் என்க. காண்டலால் என்பதற்குக் காணப்
படலால் எனினுமாம். புதியமதி என்க. உணகைக்கடலைப் பெருகச்செய்த
வாற் புதியமதி என்றார். இதுவுமேலையணி. (கக.)

அடுஞ்செயத் திசிரியா னகைய வேலையின்
விடுஞ்சிறை சின்மையான் மேய தென்புலம்
படுஞ்செய வினர்கட னென்னும் பாரமா
நெடுஞ்சிறை தான்றனி நீங்கி னுனரோ.

இ-ள். அகைய வேலையின் - (புதல்வன்பிறந்த) அந்தச்சமையத்தில், —
விடும் சிறை இன்மையால் - தன்னுல்லிடப்படும் சிறை இன்மையினால், —
அடும் செயத் திசிரியான் - (புகைகரைக்) கொல்லுகின்ற வெற்றியைக்கொ
ண்ட ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனுடைய நிலைபன், — மேய தென்புலம்படு
செயவினர் கடன் என்னும், பாரமாய் கொடும் சிறை - (தன்னை) அடைந்த
தென்புலத்தாது கடனாகிய பாரமாகிய கொடிய சிறையினின்றும், — தான்
தனி நீங்கினான் - தான் தனியே நீங்கினான். எ-து.

இன்மையால் தனி நீங்கினான் என்க. மேய சிறை எனக் கூட்டிச. பா

தெட்டமெய்த் தவப்பயச் செல்வற் கவ்வின்
மட்டினை கலக்கட தனையும் வானமர்
முட்டிய பகையைப் முடிவு காண்பனென்
நிட்டன ரொருபெய நிரகு வென்னவே.

இ-ள். மட்டி இன் கலக்கடல் தனையும் வான் அன் முட்டிய பகை
யையும் முடிவு காண்பன் என்று அகவில்காத தற்கடலையும் அட்டியார்

ககச

இரகு வ ம் பி ச ம்.

சில் எதிர்த்த பனகட்டையுள் (இனன்) கடப்பான் என்று,—அவரின் - அம்மிடத்து,—தெட்ட மெய்த் தவப் பயச் செல்வற்கு - தெனிர்த் மெய்த் தவப்பயனுய்க் புதல்வனுக்கு,—இரகு என்ன ஒருபெயர் இட்டான் - இரகு வந்து ஒருபெயரை இட்டார்கள். எ-று.

என்ன இட்டான் என்க. வக் - கடத்தல். உலிருதி. ரகு என்றது வகர ரகரவொற்றுமைபற்றி. முடிவுகாணல்-முற்றுக்காணல்வற்றமை.

ஒல்லமென் நிருவினம் பருவத் தேயுரம்
புல்லவம் புவிமகன் புளகம் பூப்பநாட்
செல்லறத் தொடுமிக வளர்வின் ழுன்றிகழ்
மல்லவஞ் சிறுகலை மதிய மென்னவே.

இ-ள். ஒல்ல இனம் பருவத்தே மென் திரு உரம் புல்ல - விராவில் இனம்பருவத்திலேயே மெல்லிய (இயல்பையுடைய) திருமகன் மார்வைத் தழுவுதல்,—அம் புவிமகன் புளகம் பூப்ப - (சிறிய கால்படுத்தோறும்) பூமி தேவி புளகங்கொள்ளவும்,—திகழ் மல்லல் அம் சிறுகலை மதியம் என்ன - விளக்குகின்ற பொலிவாகிய அழகிய சிறிய கலையையுடைய பீராவையப் போல,—நான் செல் அறத்தொடு மிக வளர்வின் ழுன் - பனகட்டைக்கு முற்றிய தருமப்பயனோடு மிகவும் வளருகின்றான். எ-று.

புல்ல, பூப்ப வளருகின்றான், என்ன வளருகின்றான் எனத் தனித் தனி முடிக்க. பூருவசென்மத்திற்செய்த தருமப்பயனோடு வளர்வின் ழுன் என்பார் நாட்செல்லறத்தொடு என்றார். (கக)

வேறு.

விண்டிறத் தெழுந்த பாணு விண்ணிழிர் துவளி வீழா
மண்டிறத் தெழுந்தா லொக்க வயற்கொளிவசிட்டன்வாய்மை
பெண்டிறத் தலர்க்கத்தொண்மைபெழுத்தெனுமிமைபா வுள்ளக்
கண்டிறத் திட்டான் செல்வக் கவின்பெறுதாம் னுரக்கே.

இ-ள். விண் திறத்து எழுந்த பாணு - ஆராயத்தைக் கிழித்து எழுந்த குரியன்,—விண் இழித்து உவரி வீழா மண் திறத்து எழுந்தால் ஒக்க வயற்கு ஒளி வசிட்டன் - அங்காகாயத்தினின்றும் இறங்கிக் கடலிற் படித்து பூமியைக் கிழித்துக்கொண்டு எழுந்தாற்போல விளக்குகின்ற ஒளியையுடைய வசிட்டன்,—செல்வக் கவின்பெறுதாம் னுரக்கே - செல்வத் தைபுடைய அழகைப்பெற்ற மண்மண்ணொத்தவனாகிய அப்பதல்வனுக்கு,—வாய்மைஎன் திறத்து அவர்க்கத் தொன்மை எழுத்து எனும் - (வாசுர்க்கும்) உண்மையான அநிலை உண்டாகிப் பார்த்த பகையு வல்லியென்னும்,—இதையா உள்ளக் கண் திறத்திட்டான் - இதையாத அகச்சுண்ணைத் திறத்தான். எ-று.

இருவர்ப்பத்திப்பயனும்.

௧௧௮

சாமனாக்குத் திறந்தான் என்க. விவரத்தெழுத்தானது...தொக்
வயங்கொளியெட்டன்...எழுத்தெனும் இவையாவன்க்கண்டதறிப்பான்.
என்றமையால், ஒளியினுள்ளி, கண்ணத் திறத்தவனும் அக்குரியனாக்
கொப்பாதல் கொண்க. செவ்வந்தரத் கவினாகையாக்கிச் செவ்வனைய
கவின் கவினுயம். எழுத்து ஆகுபெயர். (௨௪)

வரும்பொரு ளுணரு கேச மாகது தயிலம் வாக்கி
யரும்பொருட் கலைக னென்னு மகனித்திரி யகந்த மாட்டிப்
பெரும்பொருட் புத்தி பென்னு மகவிடைப் பெரிதி ளாக
விரும்பொரு ளறிவுத் தீப மிருளறக் கொளுத்தி யிட்டான்.

இ-ள். பெரும் பொருள் புத்தி என்னும் அகவிடை - பெரிய பொருள்
களைப்பெல்லாம் நீச்சித்து அறியும் புத்தியென்னும் அகவின்கண், - வரும்
பொருள் உணரும் கேச மாக அது தயிலம் வாக்கி - (தால்களுள்ளே) பொரு
த்துகின்ற பொருள்களை அறியவிரும்புகின்ற அவாவாகிய குந்தமந்த என்
னெனைய வாசித்து, - அரும் பொருள் கலைகள் என்னும் அணித் திரி அகக்
கம் மாட்டி - அரிய பொருளையுடைய தால்கள் என்று சொல்லும் அழகிய
திரிசன் பவவற்றைச் சேர்த்து, - இரும் பொருள் அறிவுத் தீபம் இருள்
அற பெரிதின் ஆகக் கொளுத்தியிட்டான் - பெரிய பொருள்களை அறிவி
ன்ற அறிவாகிய தீபத்தை அஞ்ஞானம் நீக்கும்படி பெரிதாகக் கொளுத்
தினார். எ-து.

அகவிடை, வாக்கி, மாட்டி, கொளுத்தியிட்டான் என்க. பயிற்றுக்
தோறும் கேசமுண்டாதலின் வாக்கி என வசிட்டன்மேனெற்றினார். (௨௫)

சுட்டரு ஸயன கல்வி யிருளறச் சோதி யேற்றிக்
காட்டுமேற் பொருளை பெல்லால் காண்பதற் கரிய வாமோ
பூட்டிய விருமை யின்ப வறத்துறைப் பொருளை பெல்லாம்
வேட்டுடன் நெருண்டு காணு விரும்புது விழுமத் தீர்த்தான்.

இ-ள். சுட்டி அரும் ஸயனம் கல்வி - சம்பாதித்ததறிய கண்ணக்கொ
லித்து, - இருள் அறச் சோதி எற்றி காட்டுமேல் - இருள்கீழும்படி விள
க்கை ஏற்றிக் காண்பிப்பானாயின், - பொருளை எல்லாம் காண்பதற்கு அரிய
வாமோ - பொருள்களைப்பெல்லாம் ஒருகண் காணுதற்கு அரியதாகாமோ
(ஆகாது), - பூட்டிய விருமை இன்ப அறத்துறைப் பொருளை எல்லாம்
வேட்டு உடன் நெருண்டு காணு - வசிட்டன் கொளுவிய இருமையின்பத்
திற்குமுரிய அறத்துப்பகுதியின் பொருள்களைப்பெல்லாம் விரும்பி ஒருசேரத்
தெளிவுற்றறித்து, - விரும்புது விழுமத் தீர்த்தான் - விரும்புதற்குக் காரணமா
கிய துன்பத்தை நீக்கினான். எ-து.

சுடராக் எதிர்மறை. இது ஒட்டிபெட்டியுய சேந்தப்பொருள்களை
ய்ப், ஸயனம்-கல்வி. சோதி-அறிவு. காட்டுமேல் என்பதற்கு வசிட்டன்

காட்டுமேல் எனவும், ஒருவர்காட்டுமேல் எனவும் கொள். விழுமம்
காளுமையால் வந்த தன்பம். (கக)

நிபந்தனை யற்ற பெற்றி கொடுமாறு மூன்னி னேச
விபகலி லப்பூங் கோதை விடத்துள னேனு மெஞ்சாத்
தபகலி ஈட்டிற் ருய தாபந் னருளிற் ருழவி
துபகலி னத்தும் வேறே ரூப்பலி முற்ற னன்றே.

இ-ள். மூன்னில் நிபம் எனது அற்றபெற்றி கொடும் பவம் - கருதுமிட
த்துக் காணத்தாத் குற்றமற்ற செடிய (உடற்) பிறப்பானது, - போச இய
களில் பூ கோதை இடத்து உன்னேனும் - விரும்பப்படும் யானையோன்ற
தனங்களைவும் பொலிவாகிய உத்தமையும் உடையனாகிய உத்கிணியிடத்து
உளரூபினார், - எஞ்சாத் தப கலி ஈட்டிற்று ஆய தாபந் அருளில் - குறை
யாத தவப்பயனில் விருப்பையுடையனாகிய வகிட்டமுனிவரது திருவருளி
றும், - தாழ்வு இவ் உபாயனத்தும் வேறு ஒர் உற்பவம் உற்றான் - மேன்
மைபொருத்திய உபகலனத்தின் கண்ணும் வேறொருபிறவியை அடைந்தான்.
எ-று.

இரகு உத்கிணியிடத்துப் பிறந்தமையன்றி உபகலனத்தின்கண்ணும்
வேறொரு பிறவியை அடைந்தான் என்பதாம். எனவே, தவிசத்துவம்
அடைந்தான் என்பது கருத்து. காணத்தாத் குற்றமற்ற பவம் என்றது
புன்னியலுன்மம் என்பதாகி. (க௦)

குழப்பட்ட கலைகளொன்றிற் கொருவராக் துய்மை போர்ப்பாற்
பேழ்ப்பட்ட தனுமுற்சொல்லும்பெரும்படைத்தொழில்களெல்
முழப்பட்ட வினைகளுக்கத் துறுத்தலிற் கற்றான் கற்ற [லா
காழ்ப்பட்ட கடுமை யாரே கணித்தெடுத்த துரைக்க வல்லார்.

இ-ள். குழப்பட்ட கலைகள் ஒன்றிற்கு ஒருவராய் துய்மையோர்ப்பால் -
ஆராயப்பட்ட சாத்திரங்களுள்ளே ஒரு துலக்கு ஒருவரையாய்ந்தெனினுடை
யோராகிய பண்டிதர்களிடத்து, - பேழ்ப்பட்ட தனுமுன் சொல்லும் பெரும்
படைத் தொழில்களெல்லாம் - பருதிப்பட்ட விழுமுதலாகச் சொல்லப்படு
கின்ற பெரிய படைக்கலத்தொழில்களெல்லாவற்றையும், - ஈழ்ப்பட்டவினை
கள் வக்கத்து உறுத்தலின். கற்றான் - ஈழவினைகள் வக்கத்தோடும் (அறி
வினிடத்தே கொண்டெழுது) உறுத்துதலினால் கற்றறிந்தான், - சற்ற காழ்
ப்பட்ட கடுமை கணித்து எடுத்த உரைக்க வல்லார் யார் - அவன் கற்ற
மிருத்த வேதத்தை அளவுபடுத்தி எடுத்துச்சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ-று.

யாவர் என்னும் வினாப்பெயர் யார் என்றாய் சாண்டியனாகுறித்த
பிற்றது. எல்லாவித்தகையினும் ஒருவர் தெனினுடையோராயிருத்தல்
உடையவரின் குழப்பட்டகலையொன்றிற் கொருவராக் துய்மையோர்ப்பால்
என்றும், விவ்வித்தகையினும் எல்லாவித்தகையினும் துய்மை சாய்த்திய

இரகுவுந்பத்திப்படலம்.

ககௌ

மலடத்தான் என்பார் பேழ்பட்டதனுமுற்சொல்லும்பெரும்பலுத்தொழில்
செய்வாரம்.....சற்றான் என்றும், செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவு
முடையனென்பது தோன்ற, கற்றகாழ்ப்பட்டவெய்யாரேகணித்தெடுத்த
ரைக்கவல்லார் என்றும் உறினார். (சக)

வாட்டொழில் வேலி கோலி யபிற்றொழி வகழி வாங்கித்
தோட்டொழின் ஞாயி லாக்கித் துணைக்கைமாத் தூரக முள்ள
கோட்டொழிற் பொறிகள் செய்துதந்தைபாற்கற்றகோன்றித்
சேட்டொழிற்றெய்வம்வாய்ந்தோத்தெற்றகருகருமொத்தான்.

இ-ள், வாட் தொழில் வேலி கோலி - வாள்வித்தைவாயிய மதினையுண்
டாக்கி, — அயில் தொழில் அகழி வாங்கி - வேள்வித்தைவாயிய மிடங்கை
விரையச்செய்து, — தோன் தொழில் ஞாயில் ஆக்கி - மல்வித்தைவாயிய
ஞாயிலை உண்டாக்கி, — துணைக்கைமாத் தூரகம் உள்ள கோல் தொழில் பொறி
கள் செய்து - யானையும் குதிரையுமாகவுள்ளனவற்றிற் செயல்படவும் தொ
ழில்களைய பொறிகளைச்செய்து, — தந்தைபால் கற்ற கோளியில் சேண்
தொழில் தெய்வம் வாய்த்து - பிதாவினிடத்துக்கற்ற கோலுத்தொழிலை
யுடைய வில்லினது பெரிய வித்தைவாயிய கைத்தெய்வம் வாய்க்கப்பெ
ற்று, — தூர் தெற்றக்கு அரும் கரும் ஒத்தான் - ஒரு அழித்தந்தரிய கைத்
தையுமொத்தான். ஏ-று.

இவைகள் தனக்குக் காலவாகவிருக்கத் தான் அவற்றிற்கு கடுவே
அழிக்கப்படாமலிருத்தான் என்பார் இங்ஙனம் கூறினார். யானையும் குதி
ரையும்கவுள்ளனவற்றிற் செய்யப்படுக தொழில் யானையேற்றமும் குதி
ரையேற்றமும். (சக)

முற்பொழு தாயி னுனல் லறத்துறை முதிர்வி னுப்பட்
சொற்பொழு தாயி னுன்வெம்பகையடுத் தொழிலிற் றண்ணெ
யிற்பொழு தாயி னுன்றெண் பெருமதி பமையிற் பிண்ணெ [ன்
யற்பொழு தாயி னுனில் லணிப்பக ளொன்றி னுனான்.

இ-ள், என் அறத்துறை முதிர்வின் முற்பொழுது ஆயினான் - என்
தருமத்துறைகளின் முதிர்ச்சியினால் முற்பொழுதையொத்தான், — வெம்
பகை அடிக் தொழிலின் காப்பன் சொல்பொழுது ஆயினான் - கொடிய
பகையை அடிக்தொழிலினால் மத்தியானகாலத்தை ஒத்தான், — தென்பெரு
மதி அமையின் தன்னென் பிற்பொழுது ஆயினான் - தென்மேய பெரிய
புத்தி அமையப்பெறுதலால் குகரிச்சிவையுடைய பிற்பொழுதை ஒத்
தான், — பிண்ணெ அற்பொழுது ஆயினான் இவ் - பிண்ணி இராக்காலத்தை
ஒத்தானின்று, — அணிப்பகல் ஒன்றின் ஆனான் - அறிய ஒரு பாதாரை
த்தை ஒத்தான். ஏ-று.

வாழாநுதித்தலாலே முற்பொழுதையும், அகித்தொழிலினாலே உச்சிப் பொழுதையும், செவ்வச்செவ்வ அமைதலாத் பிற்பொழுதையுமொத்தான் என்க. ஏது உணமை. உருவகமாகச் சொன்னிலுமையுமே. (சக)

விஞ்சிய வென்றித் தன்கை வேலொன்றிற் கரசர் யாரு
மெஞ்சலி லிகற்போர் தன்னி லிலக்கம தாகத் தாறு
மஞ்சலப் பரிபோ னோரைத் தம்பினுக் கிலக்கமாய
வஞ்சிய சிருகட் டாரை வானினுக் கிலக்க மாளுன்.

இ-ள். விஞ்சிய வென்றித் தன் கை வேல் ஒன்றிற்கு - நிலையகாரா சன் யிருந்த வெற்றியையுடைய தனது கையினுள்ள வேற்படையொன்றி னுக்கு, - அரசர் யாரும் எஞ்சலில் இவ் போர்தன்னில் இலக்கம் ஆக - அரசர்கள் யாவரும் குறையாத பகையையுடைய போரிலே இலக்காக, - தானும் - தானும், - அம் சகப் பரிபோன் தர் ஐந்து அம்பினுக்கு இலக்கம் ஆய - அழகிய கிளியாகிய குதிரையையுடையவொருவ மன்மதனது ஐந்து பாணங்களுக்கும் இலக்காயுள்ள, - வஞ்சியர் இருகண் தாரை வானினுக்கு இலக்கம் ஆன - பெண்களது இரண்டெண்களாகிய கூரியவாளுக்கு இலக் காயினுள். ஏ-று.

அரசர்கள் தனது ஒருவேற்படைக்கிலக்காகத் தான் மகளிர் கண்களா கிய இருகாட்டபடைக்கிலக்காகளுள் எனவே காணப்படுவததை அடைந்தான் என்பது பெறப்பட்டது. (சச)

கட்டழ கரும்பு காளைக் கற்பகங் குமார் காட்சி
மட்டில் விளமை யென்னு மாட்சிய பலத்த தேனும்
பட்டுடைக் கமலச் சேக்கைப் பாகிழைப் பூவைக் கல்லாத்
கிட்டுமோ வென்றிற் தேப் பறுவன்மென் கிளியி னுரக்கே.

இ-ள். கட்டழகு அரும்பு காளைக் கற்பகம் - போழகுதோன் தப்பெற்ற காளைப்பருவத்தையுடைய இரகுலென்னுக் கற்பகதரு, - காயர் காட்சி மட்டு இவ் இளமை என்னும் மாட்சிய பலத்ததேனும் - அழகிய தோற்றத் தையுடைய அளவில்லாத இளமைப்பருவமாகிடக்கல்வ புழந்தையுடையதாயி னும், - பட்டு உடை பாகிழை கமலச் சேக்கைப் பூவைக்கு அவ்வால் - பட்டுவல்திரத்தையும் பசிய ஆபரணங்கொழுமுடைய தாமரைச்சேக்கையை யுடைய பூவைக்கேயன்றி, - தேப் பறுவல் மென் கிளியினுக்கு எனின் கிட்டுமோ - தேம்போன்ற சொற்களையுடைய மெல்லிய கிளியார்க்குக் கிடைக்கப்பெறுமோ. ஏ-று.

பூவை என்பது இலக்குவியையும், காகணவாயையும், கிளியினுர் என்பது பெண்களையும், கிளியையும் உணர்த்தினின்றன. எனவே இரகுலுக்கு இளமைப்பருவமைய இலக்குமீகேழு மதிகரித்ததென்பது பெறப்பட்டது. காரண எதிர்மறை. கட்டழகரும்பு என்பதற்கு அழகாகிய அரும்பு அருமிய எனினுமாம். (சசி)

இரகுவர்பதிப்பாட்டம்.

கங்க

சோக்கரு மகங்கள் முன்னை விதியிதழ் பெரிது கோற்ற
பாக்கிய முருக்கொண் டன்ன படிவத்த பருவக் காண்
பாக்கவின் மடவார் கண்ணுள் விதிதலாற் றுயிலுஞ் சிந்தை
நீக்கற நிரம்ப வாய்வே றுன்னது நீக்கி னுசே.

இ-ள். சோக்க அரும் அகங்கள் முன்னை விதியினால் பெரிது கோற்ற
பாக்கியம் உருக்கொண்டன்ன - பார்த்தறிவமுடியாத அருபியாகிய மண்ம
தன் முற்பிதப்பிலே விதிப்படி மிகவுக் தவஞ்செய்தபெற்ற செல்வமே
ஒருவடிவெடுத்தாற்போன்ற, - படிவத்த பருவக் காண் - வடிவத்தையுடைய
இன்மைப்பருவத்தையுடையவனாகிய இரகு, -- மாக் கவின் மடவார் கண்
னுள் விதிதலால் றுயிலும் - போழையையுடைய பெண்களது கண்ணுள்
இருத்தவால் நித்திரையையும், - சிந்தை நீக்கு அற நிரம்பவால் வெற்
வன்னதும் நீக்கினார் - மனத்துள் எங்கும்நிறைதலால் பிற்தொன்றைச்
சிந்தித்தலையும் (அவர்கள்) நீக்கினார்கள். ஏ-று.

அருமை என்஁ இன்மைமேனின்றது. அகங்கள் கோற்ற பாக்கியம்
உருக்கொண்டன்ன படிவம் என்க. (சக)

தேசலாங் காம னன்னுள் வடிவெலாந் தெரியக் கொண்டு
பூசலார் விழியார் கள்ளஞ் செய்திடிற் போவது எங்கே - தெரி
காசலாங் கொங்கை நல்லார் காண்டொறு மனைய காமன்
மாசிலா வழருக் காயல் வல்லியிற் நனைக்கப் பட்டார்.

இ-ள். தேச உலாம் காமன் அன்னுள் வடிவெலாம் - ஒயிபார்த்த மன்
மதியையொத்தவனாகிய இரகுவின்னது வடிவமுமாவதையும், -- தெரியக்கொ
ண்டு பூசல் ஆர் விழியார் கள்ளம் செய்திடிற் போவது எங்கே - தெரி
வுறும்படிக்கொண்டு போராந்த கண்ணையுடைய மகளிர் கள்ளஞ்செய்தால்
(அவர்கள் தப்பிப்) போவது எங்கே? - காச உலாம் கொங்கை நல்லார்
காண்டொறும் - இரத்தினவாடகன் விசங்குமின்ற முலைகையுடைய பெண்
கன் (அகன்வடிவைப்) பார்க்குந்தோறும், -- அனைய காமன் மாசு இவை
அழகுக் காவல் வல்லியிற் நனைக்கப்பட்டார் - அந்த மண்மதனது குற்றமில்
லாத அழகாகிய காவலையுடைய விசங்கிற் பூட்டப்பட்டவர்கள். ஏ-று.

தெரியக்கவெடுத்தாற் றப்புவது எப்படி? உடனே விவந்திற் பூட்டப்
பட்டார்; களவுசெய்தவர் விவந்திற் பூட்டப்படுவர் என்ற விதிப்படி என்
பதாம். தெரிவுறும்படி என்பது பிறர்க்குத் தெரியும்படி எனவும், கண்
கருக்குத் தெரிவுறும்படி எனவும் பொருள்படின்றது. என்ன அகனுக்
குத்தெரியாத அகன்வடிவைக் களவெடுத்தல். கொண்கென்னஞ்செய்திடிற்
போவது எங்கே என இயையும். (சக)

கண்ணினார் சிதிய ருள்ளக் கருத்தினர் பெரிய கோது.
மெண்ணினார் செய்கை புக்கு மென்னுற்றா கண்ணம் புக்குத்

கண்ணினார் காணப்பெற்றார் காணையைப் பெரியர் கண்ணு
செண்ணினார் சிறிய சென்ப நிலங்கொளி யினை செல்லாம்.

இ-ள். கண்ணினார் சிறியர் உள்ளக் கருத்தினார் பெரியரேனும் - இயல்
பிசே கண்ணார் சிறியரும் எண்ணார் பெரியருமாயினும், — காணையை -
காணப்படுவதையுடையவளுகிய இரகுவை. — எண்ணினார் சேய்மை புக்
கும் எண்ணற்றார் - எண்ணார் தாரத்திற்புகுத்தும் சித்தித்தார் (அன்றிக்
கண்டவர்), — அண்மை புக்கும் கண்ணினார் காணப்பெற்றார் - அண்மையிற்
புகுத்தும் கண்ணார் காணப்பெற்றவர் (ஆதலால்), — பெரியர் கண்ணார்
சிறியர் எண்ணினார் என்பர் - பெரியர் கண்ணாரே சிறியர் எண்ணாரே என்
துஞ்சொல்வர் (யாவரெனின்?), — இவர்கு ஒளி இளையவெல்லாம் - விளங்
குவின்ற ஒளியையுடைய பெண்களெல்லாம். எ-று.

அண்மை சமீபம். புருதல் வினைகள் முறையே எண்ணினார் கண்ணி
னார் என்பவற்றின் வினைகள். மனம் செஞ்ஞாஞ்செல்லுமியல்பினைபுடையது; கண்
சிறிதுதாரம்செல்லுமியல்பினைபுடையது. ஆதலால் மனம்
பெரியது; கண் சிறியது. அவ்வணமாயினும் எமதுமனம் செஞ்ஞாம்புக்கும்
இரகுவைக் காணவில்லை. எமதுகண் சிறிதிடம்புக்கும் இரகுவைக்கண்டி
கொண்டது. ஆதலால் இப்பொழுது கண்ணே பெரியது என்னே சிறியது
என்றார் என்பதாம். ஆர்விகுதி உயர்த்தற்கண்வந்தது. உண்மைகள் முறையே
உயர்சிறப்பினும் இழிசிறப்பினும் வந்தன. ஒருபொருளைத் தேடித் தாரத்
திற்போய்க் காணாதவனிலும் சமீபத்திற்கண்டவன் சிறந்தவன் என்பது
போல இதுவும் உதப்பட்டது. (சஅ)

நாணுமொன் றுயிரு மொன்றே நன்கிவை யிரண்ட தாகக்
காணுமொன் றுளதோ வுண்டேற் கடிதின் கவர்ந்த நாணோ
டேணிநம் முயிருந் தொண்டி டியம்புதி யின்றே னேந்தல்
பேணிநின் றருடி வென்னப் பேசுவார் படிய னாரே.

இ-ள். நாணும் ஒன்று உயிரும் ஒன்றே - எமது நாணும் (அதனோடு
கேறின்நிசு சேர்ந்திருக்கும்) உயிருமொன்றேயாம், — னன்கு இவை இரண்
டதாகக் காணும் ஒன்று உளதோ - மிகவும் இவற்றைப் பேசுமாகக் காண்
கின்ற ஒருதன்மையுமுண்டோ?, — உண்டேல் - அவ்வண்ணந்தாயின், —
கடிதில் நீ கவர்ந்த நாணோடு எனில் நம் உயிரும் கொண்டிடு இயம்புதி -
விரைவாக நீ கவர்ந்த நாணோடு இளைத்த நமதுயிரையும் (வெருகக்கொடுத்து)
காட்டிவிட்டு (அதன்பின் ஒன்றே இரண்டோ என்பதைச்) சொல்லுதி, —
இன்றேல் - அதுஉடாதாயின், — ஏத்தல்! பேணிநின் துருகுடி என்னப் பேச
வார் - அரசனே! எம்மைப் பாதுகாத்து அருளுதி என்று சொல்வார்களே, —
படியனார் - பிடியோன்ற மகளிர். எ-று.

உண்டேல் கொண்டிடு இயம்புதி இன்றேல் அருடி என்னப் பேச
வார் என்க, கொண்டிட்டு என்பதை கொண்டு இட்டு எனக் கண்ணிற்
துக் கொண்டு தந்த எனப் பொருள்கொள்ளினாயுமாம். (சக)

நிலைகொண்ட துகப்பு கோல செடுக்கலை விசிப்ப தன்றி
வலைகொண்ட மானம் வேறென் மானிகைழ பெங்கட் காணன்,
முலைகொண்டவடமுஞ்செங்கைமுறைகொண்டவனையும்பொகக்
கலைகொண்ட லைமயா தேரவிக் காணதன் காத லென்பார்.

இ-ள். மான் இதை எங்கட்கு ஆனல் - மாட்சிமைபொருந்திய ஆபரணக்கலையணிந்த (பெண்களாகிய) எங்களுக்கோ எனின், — நிலைகொண்ட துகப்பு கோல செடும் கலை விசிப்பது அன்றி வலைகொண்ட மானம் வேதவன் - நிலையான இடைவருந்த கொடிய வஸ்திரத்தை உடுப்பதே (யானம்) அன்றிச் சூழ்ந்த மானம் வேறென்னே? — இக்காணதன் காதல் - இக்காணயின்மேற்கொண்ட காதலுக்கு, — முலைகொண்ட வடமும் செங்கை முறைகொண்ட வனையும் போக - முலையிற்பொருந்திய முத்துவடமுஞ் செங்கைவையின் முறையாக அணிந்த வனையலும் ஒழிய, — கலைகொண்டால் அமையாதோ - வஸ்திரத்தைமாத்திரம் கொண்டாற் போதாதோ, எ-று.

வஸ்திரமே எங்களுக்கு மானமாதலின் வஸ்திரத்தைக் கொள்ளலே எமது மானம் போய்வுடும்; மேற்படக் கொள்ளவேண்டாம். அம்மனமாக: வடத்தையும் வனையையுமேன் கொள்ளுகின்றதென்பதாம். (ரு)

பெண்ணினும் பெரிய கொஞ்சிற் பெருநிய காத லீக்க
வெண்ணின் நியலு வாரு முனரெனி னினவ நள்ளை
மண்ணினும் காண்பர் தங்கண் மனத்தினும் காண்ப ரன்றி
விண்ணினும் காண்ப ரென்ற வெவயனை விடுவ தம்மா.

இ-ள். பெண்ணினும் பெரிய கொஞ்சில் பெருநிய காதல் லீக்க - தங்கள் பெண்டன்மைமீதும்பார்க்கப் பெரிய மனத்திலே பெருநிய ஆசையை லீக்கும்படி, — எண்ணி லீன்று இயலுவாரும் உளரெனில் - கருதிநின்றொழுதுவாரும் (அப்பெண்களுள்ளே) உளரென்று பார்த்தால், — இவ்வந்தனனை மண்ணினும் காண்பர் - இளமைப்பருவத்தை யுடையவனாகிய இரகுவைப் பூமியிலும் காண்பார்கள், — தங்கள் மனத்தினும் காண்பர் - தங்கள் மனத்திலும் காண்பார்கள், — அன்றி விண்ணினும் காண்பர் என்றால் - அன்றி ஆகாயத்திலும் காண்பார்கள் என்றால், — விடுவது எவ்வன் - அவர்கள் அக்காலை விடுவது எப்படி? எ-று.

நரிடத்திலாகுதல் இரகுவைக் காணுகிறீர்தாற் பெண்கள் தங்காலை லீக்கிவிடுவார்கள். எங்கும் அவனைக் காணும்போது அவர்கள் அக்காலை லீக்குவது எப்படி என்பதாம். (ரு)

அன்மையே யகல வானிற் பிறத்தலாய் முன்னர் னோற்ற
தென்மையே யாண திப்பா லென்றுகொண்டியோ ரெல்லாத்
திண்மையே திரண்ட தோளான் கண்படுத் தோறுஞ் செவ்விய
பெண்மையே வேட்ப ராசிற் பிழைப்பரோ-பிடிய னாரே.

இ-ள், தன்மை அகல ஆணில் பிறத்தலாய் முன்னர் கோற்றது - துட்பமான புத்தி சிக்க ஆணியே பிறக்கும்படி முற்பிறப்பிலே தவஞ்செய்தது, — இப்பால் என்மையே ஆனது என்று கொண்டு - இவ்விடத்து எவரிமையேவாய் முடிந்தது என்று கருதிக்கொண்டு, — இனையோ ரெவ்வாம் - காணையர்எவ்வாம், — தின்மையே திரண்ட தோளான் கண்படுத்தோறும் - தின்மையே திரண்டு தம்மடிவை எடுத்தாற்போன்ற புயங்களை யுடையனாகிய இரகு தக்கண்ணுக்கெதிரே தோன்றும்பொழுதெவ்வாம், — செவ்விப் பெண்மையே கோட்பராயின் - செவ்வியையுடைய பெண்டன்மையையே விரும்புவாராயின், — பிடியனார் பிழைப்பரோ - பெண்கள் பிழைப்பார்களோ, எ-று.

கண் படுத் தோறும் கோட்பராயில் என இனையும், ஏகாரங்களுள் முன்னையது அசைநிலை; பின்னைய முறையே பிரிநிலையும், தேற்றமும், பிரிநிலையுமாம். இங்ஙனமே “ஆடவர்பெண்மையையவாவுத்தோளினாய்” என்றார் பிறரும். (இஉ)

கொந்தினுற் பொலியும் வீதி யெக்கணுங் குறுகுற் தோறுஞ் சந்தினுற் பொலியுங் கொங்கைத் தையலா ரினைய ராக்
மைந்தினுற் புதுமைத் தாக வடுவற வெடுத்த வாளி
வையந்தினுற் குரிய வாரா மம்பினின் விளங்கி னுனே.

இ-ள், கொந்தினுல் பொலியும் வீதி எங்கணும் குறுகும் தோறும் - கூட்டத்தோடு பொலிவின்ற வீதி எவ்விடத்தும் (இரகு) செவ்வந்தோறும், — சந்தினுல் பொலியும் கொங்கைத் தையலார் இனையர் ஆக - சந்தனைக்குழம் பாற் பொலிந்த தனக்கையையுடைய மகளிர் இத்தன்மையராக, — மைந்தினுல் புதுமைத்த ஆக வடு அற எடுத்த - வலிமையோடு புதிதாந்தன்மையுடைய தாகக் குற்றமற (ப் பஞ்சபாணங்கையையுடைய மன்மதன்) எடுத்த, — வாளி ஐந்தினுற்கு உரிய ஆறும் அம்பினில் விளங்கினான் - அவற்குரிய ஒரு ஆறு மம்மைப்போல (அவ்விரகு) விளங்கினான். எ-று.

குறுகுத்தோறும் இனையராக விளங்கினான் எனவும், எடுத்த அம்பு எனவும் இயைக்க, ஏய்யாது கொவ்வந்தன்மையும், அகோரத்திரம் ஒரே தன்மையுமுடையவின் புதுமைத்தாக வடுவற என்றார். (இஉ)

பூவினிற் பொலிந்தோன் றந்த பூமலில் புளகம் பூப்ப
மேவிடிற் பிறர்மே லுள்ளம் வைத்திட விடுமே பென்னுக்
காவலன் கணித்தி ராச கன்னியர்ச் சேர்த்த வன்னுன்
ருவிவெத் தினத்துஞ் சேருஞ் சந்திரன் றநியு மொத்தான்.

இ-ள், பூவினிற்பொலிந்தோன் தந்த பூமலில் - பிரமனாற் சிருட்டிக்கப் பட்ட பூமிதேவியை - புளகம் பூப்ப மேவிடல் - மதிச்சி உண்டாகும்படி. (இரகு) சேர்த்தான், — பிறர் மேல் உள்ளம் வைத்திட விடுமே என்னுக் காவ

என் கணித்து - அகன் பிறமகனிர்பீது மனத்தையகன்கவியெனா? என்று திலிபன் கேளுதி,—இராக கன்னியர்ச் சேர்த்த - அரசகன்னியரைப் புணர்க்க, —அன்னுன் தாயில் எத்தினத்தும் சேரும் சந்திரன் தினையும் ஒத்தான் - அவ்விரகு கெடற்ற எந்த ஈட்சத்திரங்கனோடும் உடுகென்ற சந்திரனை ஒத்து (அம்மகனிராக்) கூடினான். ஏ-து.

புளகம் - உபசாரம். பூமயில் விடுமே என்னுச் சேர்த்த அகன் ஒத் தான் என்க. ஒவ்வொரு காளைக்கு ஒவ்வொருவராகப் புணர்ந்தான் என்பதுதான் எத்தினத்துஞ்சேரும் சந்திரன் தினையும் ஒத்தான் எனப்பட்டது. இராக் சியபரிபாலனத்தில் இவன்மனஞ் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது மகனிர்போகத்தில் மனமதிகஞ் செல்லாது என்பது கேளுதி, அப் பரிபாலனத்தை ஒப்புவிக்கமுன்னமே விவாகஞ்செய்துவைத்தான் என்பார் பூமயில் புளகம்பூப்ப,.....ராககன்னியர்ச் சேர்த்த என்றார். (இச)

கிட்டித்தின் டிறத்தை வீசிக் கினர்மதம் பிலிற்றி யாவடி மட்டித்து வரும் மால் யானை மீக்கொளா மதச்செருக்கைக் கொட்டித்தன் வயத்த தாக வியற்றுமல் விசைபிற் குன்னு வெட்டுத்திக் கன்றி மற்றை பிரண்டையு நிரப்பு மன்றே.

இ-ள். கிட்டித் தின் திறல் கைவீசிக் கினர்மதம் பிலிற்றி யாவடி மட்டித்து வரும் மால் யானை மீக்கொளா - சமீபித்துத் தின்னணிய வலிய துதிக்கையைவீசிக் கிளராகின்ற மதத்தைப்பிலிற்றித் தனக்கு எதிர்ப்பட்ட எகற்றையும் அழிவுசெய்துவருகின்ற பெரிய யானையின்மீது ஏறி,—மதச் செருக்கைக் கொட்டிக் தன் வயத்தது ஆக இயற்றும் அ இசையால் - மதச்செருக்கை அடித்து நீக்கித் தன்வயத்ததாகச் செய்கின்ற அந்தப் புச முல்,— குன்னு எட்டிக் திக்கு அன்றி மற்றை இரண்டையும் நிரப்பும் - அழியாத எட்டித்திக்குகையேயல்லாமல் மற்றைய இரண்டு திக்குகளையும் நிரப்புவான். ஏ-து.

கிட்டி மீக்கொளாக் கொட்டி இயற்றும் இசையால் நிரப்பும் என்க. இதனால் யானையேற்றத்தின் வன்மை கூறப்பட்டது. (இடு)

நிரத்தரக் கறுத்த போர்த்தெவ் விசைனி செரிந்து நீளச் சரத்தரு கதிலிற்றைய தாருளைப் புதனி மேளாய்க் குரத்தரும் விசைபி வீசுமொண் ணெட்டாக் குரத்து வானிற் பரத்தெழு தானி போர்ப்பப் பரிதிபிற் திரியு மன்றே.

இ-ள். நிரத்தரக் கறுத்த போர் தெவ் இசைனி செரிந்து நீள - சாடோ டும் கோபித்த போரையுடைய பகையாடுவ இராக் காலம் உடைந்த தூ யாக,—சரம் தரு கதிலில் தால தார் டிளைப் புதனி மேளாய் - சரத்திராகு தாயில் ஒழுங்கான பிடர்மணியையுடைய குதிரையின்மேலேறி,—குரத்தரும் விசையின் - (நிரத்தை வெட்டுகென்ற) குரத்தின் விசையினாலே,—நீசு-கொ